

Dansk udgave

Retsforskrifter

 49. årgang
26. september 2006

Indhold	I	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
	★	Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 af 18. september 2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003.....	1
	★	Rådets forordning (EF) nr. 1406/2006 af 18. september 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 1788/2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter	8
		Kommissionens forordning (EF) nr. 1407/2006 af 25. september 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	10
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 1408/2006 af 22. september 2006 om forbud mod fiskeri efter torsk i ICES-område I og IIb fra fartøjer, der fører polsk flag	12
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 1409/2006 af 22. september 2006 om forbud mod fiskeri efter torsk i ICES-område I og II (norske farvande) fra fartøjer, der fører fransk flag	14
		Kommissionens forordning (EF) nr. 1410/2006 af 25. september 2006 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold ved import af visse sukkerprodukter, der blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1002/2006, for produktionsåret 2006/07	16
	II	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk</i>	
		Kommissionen	
		2006/646/EF:	
	★	Afgørelse nr. 1/2006 truffet af Toldsamarbejdsudvalget EF-Tyrkiet den 26. september 2006 om gennemførelsesbestemmelser til afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet	18
		2006/647/EF:	
	★	Kommissionens henstilling af 22. september 2006 om effektiviteten af solbeskyttelsesmidler og om angivelser i forbindelse hermed (meddelt under nummer K(2006) 4089) ⁽¹⁾	39

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1405/2006

af 18. september 2006

om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De særlige geografiske forhold, der gør sig gældende for nogle af øerne i Det Ægæiske Hav, medfører ekstra transportomkostninger ved levering af vigtige produkter, der skal anvendes til konsum, forarbejdning eller som rå- og hjælpestoffer. Endvidere påfører objektive faktorer i forbindelse med øernes status som øsamfund og deres afsides beliggenhed de erhvervsdrivende og producenterne på disse øer yderligere ulemper, som er stærkt hæmmende for deres virksomhed. I visse tilfælde befinder erhvervsdrivende og producenter sig i øsamfund i dobbelt forstand. Disse ulemper kan afhjælpes ved, at priserne på ovennævnte produkter nedsættes. Der bør derfor indføres en særlig forsyningsordning for at sikre disse øers forsyning og udligne de ekstraomkostninger, som skyldes deres afsides beliggenhed, status som øsamfund og beliggenhed i den yderste periferi.
- (2) De problemer, som gør sig gældende for øerne i Det Ægæiske Hav, skærpes af øernes ringe størrelse. For at sikre, at de påtænkte foranstaltninger får den ønskede virkning, bør foranstaltningerne kun gælde for de såkaldte »mindre øer« i Det Ægæiske Hav.
- (3) Fællesskabets strategi for støtte til den lokale produktion på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, som fastlagt ved Rådets forordning (EØF) nr. 2019/93 af 19. juli 1993 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav⁽¹⁾ har omfattet et stort antal produkter samt foranstaltninger vedrørende produktion, markedsføring og forarbejdning. Foranstaltningerne har vist sig at være effektive og har

sikret en videreførelse og udvikling af landbrugsaktiviteterne. Fællesskabet bør fortsat støtte den lokale produktion, som er en grundlæggende faktor for den miljømæssige, sociale og økonomiske ligevægt på de mindre øer i Det Ægæiske Hav. Erfaringen viser, at et styrket partnerskab med de lokale myndigheder — på samme måde som i politikken til udvikling af länddistrikterne — kan gøre det lettere at tackle øernes særlige problemer på en mere målrettet måde. Den lokale produktion bør derfor fortsat støttes via et generelt program, som etableres på det mest hensigtsmæssige geografiske niveau, og dette program bør forelægges Kommissionen til godkendelse af Grækenland.

- (4) For at nå målet om at nedsætte priserne på de mindre øer i Det Ægæiske Hav og udligne de ekstraomkostninger, der følger af øernes afsides beliggenhed, status som øsamfund og beliggenhed i den yderste periferi, og samtidig bevare EF-produkternes konkurrenceevne, bør der ydes støtte til levering af EF-produkter til disse øer. Støtten bør være baseret på ekstraomkostningerne ved levering til de mindre øer i Det Ægæiske Hav og, når det drejer sig om rå- og hjælpestoffer eller produkter til forarbejdning, ekstraomkostningerne som følge af øernes status som øsamfund og beliggenhed i den yderste periferi.
- (5) Da de mængder, der omfattes af den særlige forsyningsordning, er begrænset til forsyningsbehovene på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, vil ordningen ikke være til hinder for, at det indre marked kan fungere efter hensigten. Desuden bør de økonomiske fordele ved den særlige forsyningsordning ikke medføre forstyrrelser i det traditionelle handelsmønster for de pågældende produkter. Det bør derfor forbydes at forsende eller eksportere disse produkter fra de mindre øer i Det Ægæiske Hav. Det bør dog være tilladt at forsende eller eksportere disse produkter, hvis den fordel, der følger af den særlige forsyningsordning, betales tilbage, eller, når det gælder forarbejdede produkter, hvis formålet er at give mulighed for regional samhandel. Der bør også tages hensyn til eksport til tredjelande, og derfor bør øerne kunne eksportere forarbejdede produkter i et omfang svarende til deres traditionelle eksport. Ovennævnte forbud bør heller ikke gælde traditionel forsendelse af forarbejdede produkter. Af klarhedshensyn bør referenceperioden for fastlæggelse af disse traditionelt eksporterede eller traditionelt forsendte mængder præciseres i denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 27.7.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1).

- (6) For at nå forsyningsordningens mål skal de økonomiske fordele ved forsyningsordningen slå igennem på produktionsomkostningerne, så priserne frem til den endelige bruger sænkes. Indrømmelsen af disse økonomiske fordele bør derfor betinges af, at fordelene rent faktisk kommer den endelige bruger til gode, og den nødvendige kontrol skal iværksættes.
- (7) For bedre at kunne realisere de mål, der er opstillet for udviklingen af den lokale landbrugsproduktion og forsyningen med landbrugsprodukter, bør programmeringen af forsyningen foregå tættere på de berørte øer, og partnerskabsstrategien for samarbejdet mellem Kommissionen og Grækenland bør anvendes systematisk. En foreløbig forsyningsopgørelse bør derfor etableres af de af Grækenland udpegede myndigheder og forelægges for Kommissionen til godkendelse.
- (8) Landbrugsproducenterne på de mindre øer i Det Ægæiske Hav bør tilskyndes til at levere kvalitetsprodukter, og afsætningen af sådanne produkter bør fremmes.
- (9) Der kan indrømmes en undtagelse fra Kommissionens faste praksis om ikke at tillade statslig driftsstøtte til produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, der er opført i bilag I til traktaten, for derved at afbøde de særlige vanskeligheder for landbrugsproduktionen på de mindre øer i Det Ægæiske Hav som følge af deres afsides beliggenhed, status som øsamfund, beliggenhed i den yderste periferi, lille areal, vanskelige topografiske og klimatiske forhold og deres økonomiske afhængighed af et lille antal produkter.
- (10) Gennemførelsen af denne forordning bør ikke resultere i en nedgang i den særlige støtte, som de mindre øer i Det Ægæiske Hav hidtil har fået. For at kunne gennemføre de nødvendige foranstaltninger bør Grækenland derfor fortsat råde over beløb svarende til den støtte, som Fællesskabet allerede har ydet i henhold til forordning (EØF) nr. 2019/93. Den nye støtteordning for landbrugsprodukter på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, der indføres med nærværende forordning, bør koordineres med den støtte, der allerede ydes til samme produkter i resten af Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 2019/93 bør derfor ophæves.
- (11) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og ånden i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere⁽¹⁾ bør forvaltningen af de særlige foranstaltninger til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav overdrages til Grækenland. Disse foranstaltninger kan således forvaltes via et program forelagt af Grækenland, der er godkendt af Kommissionen.
- (12) Grækenland har besluttet at anvende enkeltbetalingsordningen på hele landet fra 1. januar 2006. For at sikre en koordinering af de respektive ordninger vedrørende de mindre øer i Det Ægæiske Hav bør forordning (EF) nr. 1782/2003 ændres i overensstemmelse hermed.
- (13) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾.
- (14) Det program, der fastlægges i henhold til denne forordning, bør gælde fra den 1. januar 2007. For at programmet skal kunne anvendes fra denne dato, bør Grækenland og Kommissionen dog i tiden mellem datoen for forordningens ikrafttræden og datoen for programmets anvendelse have mulighed for at træffe alle nødvendige forberedende foranstaltninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde og definition

1. I denne forordning fastsættes særlige foranstaltninger vedrørende de landbrugsprodukter, der er opført i bilag I til traktaten og produktionsmidlerne til landbruget; foranstaltningerne skal afhjælpe ulempen for de mindre øer i Det Ægæiske Hav, som følge af at de er afsidesliggende ø-samfund.

2. I denne forordning forstås ved »mindre øer« alle øer i Det Ægæiske Hav med undtagelse af Kreta og Evia.

Artikel 2

EF-støtteprogram

Der oprettes et EF-støtteprogram for de mindre øer. Det omfatter:

a) en særlig forsyningsordning som fastlagt i kapitel II, og

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1156/2006 (EUT L 208 af 29.7.2006, s. 3).

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

- b) særlige foranstaltninger til fordel for den lokale produktion som fastlagt i kapitel III.

KAPITEL II

SÆRLIG FORSYNINGSORDNING

Artikel 3

Foreløbig forsyningsopgørelse

1. Der indføres en særlig forsyningsordning for de landbrugsprodukter, som på de mindre øer er nødvendige til konsum eller forarbejdning eller som rå- og hjælpestoffer.

2. Der udarbejdes en foreløbig forsyningsopgørelse over de årlige behov for de produkter, som er nævnt i stk. 1. Den foreløbige forsyningsopgørelse etableres af de af Grækenland udpegede myndigheder og forelægges for Kommissionen til godkendelse.

Der kan udarbejdes en særskilt foreløbig opgørelse over behovene hos de virksomheder, der emballerer eller forarbejder produkter til det lokale marked, til traditionel videreforsendelse til resten af Fællesskabet eller til eksport til tredjelande som led i traditionel samhandel.

Artikel 4

De særlige forsyningsordningers virkemåde

1. Der ydes støtte til levering af de produkter, der er omtalt i artikel 3, stk. 1, til de mindre øer.

Støtten fastsættes under hensyntagen til de meromkostninger, der er forbundet med afsætning af produkterne til de mindre øer, beregnet af de havne på det græske fastland, som forsyningerne normalt sendes fra, samt af havnene på de øer, hvor varerne transiterer eller indlades til de endelige bestemmelsesøer.

2. Den særlige forsyningsordning gennemføres på en sådan måde, at der især tages hensyn til:

- a) de mindre øers særlige behov og de nærmere kvalitetskrav
- b) traditionel samhandel med havne på det græske fastland og mellem øerne i Det Ægæiske Hav
- c) de økonomiske aspekter ved de påtænkte støtteforanstaltninger
- d) hvor det er relevant, nødvendigheden af ikke at indskrænke mulighederne for udvikling af den lokale produktion.

3. Den særlige forsyningsordning må kun anvendes, hvis den økonomiske fordel rent faktisk kommer den endelige bruger til gode.

Artikel 5

Eksport til tredjelande og forsendelse til resten af Fællesskabet

1. Produkter, der er omfattet af den særlige forsyningsordning, må kun eksporteres til tredjelande eller forsendes til resten af Fællesskabet på betingelser, der fastlægges efter proceduren i artikel 15, stk. 2.

Disse betingelser omfatter navnlig tilbagebetaling af den støtte, som er modtaget i henhold til den særlige forsyningsordning.

2. Produkter, der er forarbejdet på de mindre øer under anvendelse af produkter under den særlige forsyningsordning, må eksporteres til tredjelande eller forsendes til resten af Fællesskabet inden for rammerne af de mængder, der modsvarer henholdsvis traditionel eksport og traditionel forsendelse. De mængder, der må eksporteres eller forsendes, fastsættes efter proceduren i artikel 15, stk. 2.

Der ydes ingen eksportrestitutions for produkter, der eksporteres på denne måde.

Artikel 6

Nærmere bestemmelser for gennemførelsen af ordningen

De nærmere gennemførelsesbestemmelser til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 15, stk. 2. De skal bl.a. fastlægge betingelserne for Grækenlands ændring af mængden af produkter og fordelingen af de midler, der hvert år afsættes til de forskellige produkter, som er omfattet af den særlige forsyningsordning, og om nødvendigt indførelse af en ordning med leveringslicenser.

KAPITEL III

FORANSTALTNINGER TIL FORDEL FOR DEN LOKALE PRODUKTION

Artikel 7

Støtteprogram

1. Støtteprogrammet indeholder de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de forskellige former for lokal landbrugsproduktion på de mindre øer videreføres og udvikles.

2. Støtteprogrammet etableres på det geografiske niveau, som Grækenland finder mest hensigtsmæssigt. Det udarbejdes af den af Grækenland udpegede myndighed, hvorefter Grækenland forelægger det for Kommissionen til godkendelse efter høring af de kompetente myndigheder og organisationer på det relevante lokale niveau.

Artikel 8

Forenelighed og sammenhæng

1. Foranstaltninger, der træffes som led i støtteprogrammet, skal være forenelige med Fællesskabets retsfor skrifter, og der skal være sammenhæng med andre fællesskabs politikker og med foranstaltningerne til gennemførelse af disse politikker.

2. Der skal være sammenhæng mellem de foranstaltninger, der træffes som led i støtteprogrammet, og de foranstaltninger, der gennemføres via andre instrumenter i den fælles landbrugs politik, navnlig de fælles markedsordninger, udviklingen af landdistrikterne, produktkvalitet, dyrevelfærd og miljøbeskyttelse.

Støtte til foranstaltninger i henhold til dette kapitel må navnlig ikke udgøre:

- a) supplerende støtte til præmie- eller støtteordninger under en fælles markedsordning, medmindre der foreligger behørigt begrundede undtagelser på grundlag af objektive kriterier
- b) støtte til forskningsprojekter, foranstaltninger til fremme af forskningsprojekter eller foranstaltninger, der er berettiget til fællesskabsfinansiering i henhold til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾
- c) støtte til foranstaltninger inden for rammerne af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽²⁾.

Artikel 9

Støtteprogrammets indhold

Støtteprogrammet kan indeholde:

- a) en kvantificeret beskrivelse af den pågældende landbrugsproduktions situation, hvori der er taget højde for tilgængelige evalueringsresultater og gjort rede for udviklingsmæssige skævheder, mangler og muligheder

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19. Senest ændret ved beslutning 2006/53/EF (EUT L 29 af 2.2.2006, s. 37).

⁽²⁾ EUT L 227 af 21.10.2005, s. 1.

- b) en beskrivelse af den foreslåede strategi, valgte prioriteter og kvantificerede mål og en vurdering af den forventede økonomiske, miljømæssige og sociale effekt, herunder effekten på beskæftigelsen

- c) en tidsplan for foranstaltningernes gennemførelse og en samlet vejledende finansiel oversigt over de midler, som tænkes anvendt

- d) bevis for de forskellige programforanstaltningers forenelighed og sammenhæng samt fastlæggelse af de kriterier, der skal anvendes til overvågning og evaluering

- e) tiltag, som sikrer en effektiv og korrekt gennemførelse af støtteprogrammet, herunder informering af offentligheden, overvågning og evaluering samt kontrol- og administrative sanktionsbestemmelser

- f) angivelse af den kompetente myndighed, der er ansvarlig for gennemførelsen af støtteprogrammet, og angivelse af tilknyttede myndigheder eller organer på de relevante niveauer.

Artikel 10

Overvågning

Procedurer og fysiske og finansielle indikatorer for at sikre en effektiv overvågning af gennemførelsen af støtteprogrammet vedtages efter proceduren i artikel 15, stk. 2.

KAPITEL IV

LEDSAGEFORANSTALTNINGER

Artikel 11

Statsstøtte

1. For de landbrugsprodukter, som traktatens artikel 87, 88 og 89 gælder for, kan Kommissionen give tilladelse til driftsstøtte til produktion, forarbejdning og afsætning for at afhjælpe de særlige ulemper, der påhviler landbrugsproduktionen på de mindre øer som følge af deres afsides beliggenhed, status som øsamfund og beliggenhed i den yderste periferi.

2. Grækenland kan yde yderligere støtte til gennemførelsen af støtteprogrammet. I så fald skal Grækenland meddele statsstøtten til Kommissionen, som kan godkende støtten i overensstemmelse med denne forordning som en del af støtteprogrammet. Den således meddelte støtte anses for at være meddelt som omhandlet i traktatens artikel 88, stk. 3, første punktum.

KAPITEL V

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 12

Bevillingsramme

1. De foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, er interventionsforanstaltninger til regulering af landbrugsmarkederne som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾.

2. Fællesskabet finansierer de foranstaltninger, der er fastsat i kapitel II og III, med et årligt beløb på op til 23,93 mio. EUR.

3. Det beløb, der årligt bevilges til de særlige forsyningsordninger omhandlet i kapitel II, må ikke overstige 5,47 mio. EUR.

KAPITEL VI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFLSUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

Udkast til støtteprogram

1. Grækenland forelægger i forbindelse med den bevillingsramme, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2 og 3, Kommissionen et udkast til støtteprogram senest den 31. oktober 2006.

Udkastet til støtteprogram skal omfatte et udkast til den foreløbige forsyningsopgørelse med angivelse af produkter, mængder og støttebeløb for forsyninger fra Fællesskabet samt et udkast til et program til fordel for lokal produktion.

2. Kommissionen evaluerer det foreslåede støtteprogram og træffer afgørelse om godkendelse af programmet efter proceduren i artikel 15, stk. 2.

3. Støtteprogrammet anvendes fra den 1. januar 2007.

Artikel 14

Gennemførelsesbestemmelser

De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages efter proceduren i artikel 15, stk. 2. De omfatter navnlig:

⁽¹⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 320/2006 (EUT L 58 af 28.2.2006, s. 42).

a) betingelserne for Grækenlands ændring af mængder og støtteniveauer for forsyningerne samt støtteforanstaltninger eller fordeling af de midler, der er afsat til støtte for lokal produktion

b) bestemmelser for mindstekravene til kontrol og administrative sanktioner, som Grækenland anvender.

Artikel 15

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger nedsat ved artikel 144 i forordning (EF) nr. 1782/2003 (i det følgende benævnt »komitéen«).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 16

Nationale foranstaltninger

Grækenland træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de i forordningen fastsatte kontrolforanstaltninger og administrative sanktioner overholdes, og underretter Kommissionen herom.

Artikel 17

Meddelelser og rapporter

1. Senest den 15. februar hvert år meddeler Grækenland Kommissionen, hvilke bevillinger det agter at anvende til gennemførelse af støtteprogrammet i det følgende år.

2. Senest den 30. juni hvert år forelægger Grækenland Kommissionen en rapport om gennemførelsen i det foregående år af de i denne forordning fastsatte foranstaltninger.

3. Senest den 31. december 2011 og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen en generel rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori der redegøres for virkningerne af de foranstaltninger, der er blevet gennemført i henhold til denne forordning; rapporten ledsages af passende forslag, hvis det er relevant.

*Artikel 18***Ophævelse**

Forordning (EØF) nr. 2019/93 ophæves med virkning fra den 1. januar 2007.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 19***Overgangsforanstaltninger**

Kommissionen kan efter proceduren i artikel 15, stk. 2, fastsætte de overgangsforanstaltninger, som måtte være nødvendige for at sikre en harmonisk overgang fra foranstaltningerne i henhold til forordning (EØF) nr. 2019/93 til de foranstaltninger, der indføres ved nærværende forordning.

*Artikel 20***Ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003**

Forordning (EF) nr. 1782/2003 ændres således:

1) Artikel 70 ændres således:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

»b) alle andre direkte betalinger i bilag VI, der ydes i referenceperioden til landbrugere i de franske over-

søiske departementer, Azorerne og Madeira, De Kanariske Øer og de mindre øer i Det Ægæiske Hav.«

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Medlemsstaterne foretager de i stk. 1 nævnte direkte betalinger inden for de lofter, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, og på de betingelser, der fastsættes i afsnit IV, kapitel 3, 6 og 7-13.«

2) Artikel 71, stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Med forbehold af artikel 70, stk. 2, anvender den pågældende medlemsstat i overgangsperioden de direkte betalinger, der er nævnt i bilag VI, på de betingelser, der er fastsat i afsnit IV, kapitel 3, 6 og 7-13, og inden for budgetlofter, der svarer til den del, som disse direkte betalinger udgør af det nationale loft, jf. artikel 41, som fastsættes efter proceduren i artikel 144, stk. 2.«

3) I bilag I og VI udgår rækken vedrørende »De Ægæiske Øer«.

*Artikel 21***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på den syvende dag efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2007. Artikel 11, 13 og 14 anvendes dog fra den dato, hvor forordningen træder i kraft.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 2006.

På Rådets vegne

J. KORKEAOJA

Formand

BILAG

Sammenligningstabel

Forordning (EØF) nr. 2019/93	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 3, stk. 2	Artikel 4, stk. 2
Artikel 3, stk. 3	Artikel 4, stk. 3
Artikel 3, stk. 4	Artikel 5, stk. 1
Artikel 3, stk. 5	Artikel 5, stk. 2
Artikel 3a, stk. 1, litra a)	—
Artikel 3a, stk. 1, litra b)	Artikel 12, stk. 3
Artikel 3a, stk. 1, litra c)	Artikel 4, stk. 3, og artikel 14, litra b)
Artikel 3a, stk. 1, litra d)	Artikel 6
Artikel 3a, stk. 2	Artikel 6
Artikel 5	Artikel 7, stk. 1
Artikel 6	—
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Artikel 11	—
Artikel 12	—
Artikel 13	—
Artikel 13a	Artikel 15
Artikel 14	Artikel 12, stk. 1
Artikel 14a	Artikel 16
Artikel 15, stk. 1	Artikel 17, stk. 2
Artikel 15, stk. 2	Artikel 17, stk. 3
Artikel 16	Artikel 21

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1406/2006

af 18. september 2006

om ændring af forordning (EF) nr. 1788/2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 34, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽²⁾ betragtes beløb, der opkræves eller inddrives i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 ⁽³⁾ som formålsbestemte indtægter, jf. artikel 18 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁴⁾.
- (2) For at forbedre budgetoverslagene og gøre budgetforvaltningen mere fleksibel er det hensigtsmæssigt at stille den afgift, der blev indført ved forordning (EF) nr. 1788/2003, til rådighed fra budgetårets start. Det bør derfor fastsættes, at afgiften hvert år betales i perioden fra 16. oktober til 30. november.
- (3) For at den afgift, medlemsstaterne skal betale for perioden 2005/06, kan være til rådighed ved næste budgetårs begyndelse, er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at den pågældende bestemmelse finder anvendelse fra den 1. september 2006.
- (4) For Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien og Slovakiet (i det

følgende benævnt »de nye medlemsstater«) blev referencemængderne for leverancer og direkte salg oprindelig fastsat i tabel f) i bilag I til forordning (EF) nr. 1788/2003. Efter producenternes anmodning om omregninger har Kommissionen tilpasset disse mængder for hver medlemsstat i medfør af artikel 8 i nævnte forordning.

- (5) De nationale referencemængder for direkte salg blev fastsat på grundlag af forholdene inden de nye medlemsstaters tiltrædelse. Imidlertid ser det ud til, at de individuelle producenter på grund af omstrukturingsprocessen i mejerisektorerne i de nye medlemsstater og de strengere hygiejnebestemmelser for direkte salg i vid udstrækning har valgt ikke at anmode om individuelle referencemængder for direkte salg. Som følge heraf ligger de samlede individuelle referencemængder, der er tildelt producenterne for direkte salg, betydeligt under de nationale referencemængder, og der er derfor fortsat betydelige uudnyttede mængder i de nationale reserver for direkte salg.
- (6) For at løse dette problem og muliggøre udnyttelsen af de mængder for direkte salg, der fortsat er uudnyttede i den nationale reserve, er det hensigtsmæssigt at tillade, at der i perioden 2005/06 foretages en enkelt overførsel af referencemængder for direkte salg til referencemængderne for leverancer, hvis en ny medlemsstat anmoder herom.
- (7) Forordning (EF) nr. 1788/2003 bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1788/2003 ændres således:

1) Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne skal betale Fællesskabet den afgift, der følger af overskridelsen af den nationale referencemængde, der er fastsat i bilag I, og som er beregnet på nationalt plan og fastsat særskilt for leverancer og direkte salg, og de indbetaler op til 99 % af den afgift, der skal betales, til Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) mellem den 16. oktober og den 30. november efter den pågældende tolv månedersperiode.«

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 5.9.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 320/2006 (EUT L 58 af 28.2.2006, s. 42).

⁽³⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 123. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2005.

⁽⁴⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

2) I artikel 8, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»For perioden 2005/06 kan Kommissionen for Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien og Slovakiet efter udløbet af nævnte periode og efter samme procedure også tilpasse fordelingen af de nationale referencemængder mellem leverancer og direkte salg, når den pågældende medlemsstat anmoder herom. Anmodningen skal forelægges Kommissionen inden den 10. oktober 2006. Kommissionen tilpasser derefter fordelingen hurtigst muligt.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, stk. 1, anvendes fra den 1. september 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 2006.

På Rådets vegne
J. KORKEAOJA
Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1407/2006**af 25. september 2006****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. september 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 2006.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 386/2005 (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 3).

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. september 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	70,2
	096	43,7
	999	57,0
0707 00 05	052	80,1
	999	80,1
0709 90 70	052	87,2
	999	87,2
0805 50 10	052	70,1
	388	62,5
	524	53,8
	528	53,6
	999	60,0
0806 10 10	052	77,3
	400	166,0
	624	112,6
	999	118,6
0808 10 80	388	93,2
	400	96,0
	508	80,0
	512	89,4
	528	74,1
	720	80,0
	800	165,4
	804	91,7
	999	96,2
0808 20 50	052	116,3
	388	86,7
	720	74,4
	999	92,5
0809 30 10, 0809 30 90	052	120,8
	999	120,8
0809 40 05	052	111,4
	066	74,6
	098	29,3
	624	135,3
	999	87,7

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 750/2005 (EUT L 126 af 19.5.2005, s. 12). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1408/2006**af 22. september 2006****om forbud mod fiskeri efter torsk i ICES-område I og IIb fra fartøjer, der fører polsk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 51/2006 af 22. december 2005 om fastsættelse for 2006 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, fastsættes der kvoter for 2006.
- (2) Ifølge de oplysninger Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, nået et sådant omfang, at den tildelte kvote for 2006 er opbrugt.

- (3) Det er derfor nødvendigt at forbyde fiskeri efter den pågældende bestand samt opbevaring om bord, omladning og landing af fangster af denne bestand —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1**Opbrugt kvote**

Den fiskekvote, som for 2006 tildeltes den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, må anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag.

Artikel 2**Forbud**

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag. Det er forbudt at opbevare om bord, omlade eller lande fangster af denne bestand taget af de pågældende fartøjer efter den pågældende dato.

Artikel 3**Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. september 2006.

På Kommissionens vegne

Jörgen HOLMQUIST

Generaldirektør for fiskeri og maritime anliggender

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 768/2005 (EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 16 af 20.1.2006, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1262/2006 (EUT L 230 af 24.8.2006, s. 4).

BILAG

Nr.	32
Medlemsstat	Polen
Bestand	COD/1/2b.
Art	Torsk (<i>Gadus morhua</i>)
Område	I, IIb
Dato	5. september 2006

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1409/2006**af 22. september 2006****om forbud mod fiskeri efter torsk i ICES-område I og II (norske farvande) fra fartøjer, der fører fransk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 51/2006 af 22. december 2005 om fastsættelse for 2006 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, fastsættes der kvoter for 2006.
- (2) Ifølge de oplysninger, Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter bestanden omhandlet i bilaget til denne forordning fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den medlemsstat, nået et sådant omfang, at den tildelte kvote for 2006 er opbrugt.

- (3) Det er derfor nødvendigt at forbyde fiskeri efter den pågældende bestand samt opbevaring om bord, omladning og landing af fangster af denne bestand —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1**Opbrugt kvote**

Den fiskekvote, der for 2006 blev tildelt den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, må anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i bilaget.

Artikel 2**Forbud**

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i bilaget. Det er forbudt at opbevare om bord, omlade eller lande denne bestand fanget af de pågældende fartøjer efter denne dato.

Artikel 3**Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. september 2006.

På Kommissionens vegne

Jörgen HOLMQUIST

Generaldirektør for fiskeri og maritime anliggender

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 768/2005 (EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 16 af 20.1.2006, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1262/2006 (EUT L 230 af 24.8.2006, s. 4).

BILAG

Nr.	33
Medlemsstat	Frankrig
Bestand	COD/1N2AB.
Art	Torsk (<i>Gadus morhua</i> .)
Område	I, II (norske farvande)
Dato	10. september 2006

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1410/2006**af 25. september 2006****om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold ved import af visse sukkerprodukter, der blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1002/2006, for produktionsåret 2006/07**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 951/2006 af 30. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006, for så vidt angår handel med tredjelande inden for sukkersektoren ⁽²⁾, særlig artikel 36, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De repræsentative priser og tillægstolden ved import af hvidt sukker, råsukker og visse sirupper for produktionsåret 2006/07 blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1002/2006 ⁽³⁾. Disse repræsentative priser

og denne tillægstold er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1381/2006 ⁽⁴⁾.

- (2) Under hensyn til de oplysninger, som Kommissionen for tiden råder over, bør de pågældende beløb ændres i overensstemmelse med bestemmelserne og betingelserne i forordning (EF) nr. 951/2006 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved import af de i artikel 36 i forordning (EF) nr. 951/2006 omhandlede produkter, og som for produktionsåret 2006/07 blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1002/2006, ændres og er vist i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. september 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 2006.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder

⁽¹⁾ EUT L 55 af 28.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 179 af 1.7.2006, s. 36.

⁽⁴⁾ EUT L 256 af 20.9.2006, s. 7.

BILAG

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved import af hvidt sukker, rå sukker og produkter i KN-kode 1702 90 99 og anvendes fra den 26. september 2006

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	22,21	5,20
1701 11 90 ⁽¹⁾	22,21	10,43
1701 12 10 ⁽¹⁾	22,21	5,01
1701 12 90 ⁽¹⁾	22,21	10,00
1701 91 00 ⁽²⁾	29,31	10,58
1701 99 10 ⁽²⁾	29,31	6,06
1701 99 90 ⁽²⁾	29,31	6,06
1702 90 99 ⁽³⁾	0,29	0,36

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, som den er fastsat i bilag I, punkt III, til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 (EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, som den er fastsat i bilag I, punkt II, til forordning (EF) nr. 318/2006.

⁽³⁾ Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

AFGØRELSE Nr. 1/2006 TRUFFET AF TOLDSAMARBEJDSUDVALGET EF-TYRKIET

den 26. september 2006

om gennemførelsesbestemmelser til afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet

(2006/646/EF)

TOLDSAMARBEJDSUDVALGET HAR —

under henvisning til aftalen af 12. september 1963 om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet,

under henvisning til afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet den 22. december 1995 om iværksættelse af slutfasen af toldunionen ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »grundafgørelsen«), særlig artikel 3, stk. 6, artikel 13, stk. 3, og artikel 28, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Toldsamarbejdsudvalget fastlægger de relevante bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre de i artikel 3, 13 og 28 i afgørelse nr. 1/95 omhandlede bestemmelser for toldunionen. Det vedtog med henblik herpå afgørelse nr. 1/2001 af 28. marts 2001 om ændring af afgørelse nr. 1/96 om gennemførelsesbestemmelser til afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet ⁽²⁾.
- (2) Det er nødvendigt at bringe bestemmelserne i afgørelse nr. 1/2001 i overensstemmelse med de seneste ændringer til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af

en EF-toldkodeks ⁽³⁾, især hvad angår eventuel afvisning af at beregne den delvise toldfritagelse under proceduren for passiv forædling efter merværdimetoden. Det er også nødvendigt at give medlemsstaternes toldmyndigheder mulighed for at udstede EF-enhedsbevillinger for godkendte eksportører og at fastsætte, at Tyrkiet kan godtage A.TR.-varecertifikater, der er udstedt på grundlag af sådanne bevillinger.

- (3) Som følge af udvidelsen af Den Europæiske Union er der desuden behov for at indsætte teksten til forskellige påtegninger på EU-institutionernes nye officielle sprog.
- (4) Afgørelse nr. 1/1999 truffet af Toldsamarbejdsudvalget EF-Tyrkiet den 28. maj 1999 om en fremgangsmåde, der skal lette udstedelsen af varecertifikat EUR.1 og udfærdigelsen af fakturaerklæringer i henhold til bestemmelserne for den præferentielle samhandel mellem Den Europæiske Union, Tyrkiet og visse europæiske lande ⁽⁴⁾, har til formål at lette udstedelsen af sådanne præferencoprindelsesbeviser for enten Fællesskabet eller Tyrkiet som led i præferencehandelsaftaler, som de begge har indgået med visse lande, og som fastlægger et system med oprindelseskumulation mellem dem, der er baseret på identiske oprindelsesregler og et forbud mod at tilbagebetale eller suspendere tolden på de pågældende varer. Afgørelsen omhandler fællesskabsleverandørers og tyrkiske eksportørers anvendelse af leverandørerklæringer, der angiver oprindelsesstatus i Fællesskabet eller i Tyrkiet, i henhold til nævnte regler, for varer, der er modtaget fra leverandører i den anden del af toldunionen, og de hertil knyttede administrative samarbejdsmetoder.

⁽¹⁾ EFT L 35 af 13.2.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 98 af 7.4.2001, s. 31. Senest ændret ved afgørelse nr. 1/2003 (EUT L 28 af 4.2.2003, s. 51).

⁽³⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 402/2006 (EUT L 70 af 9.3.2006, s. 35).

⁽⁴⁾ EFT L 204 af 4.8.1999, s. 43.

- (5) Afgørelse nr. 1/2000 truffet af Toldsamarbejdsudvalget EF-Tyrkiet den 25. juli 2000 om godtagelse af varecertifikater EUR.1 eller fakturaerklæringer udstedt af visse lande, der har undertegnet en præferenceaftale med Fællesskabet eller Tyrkiet, som bevis for oprindelse i Fællesskabet eller Tyrkiet ⁽¹⁾ har til formål at sikre, at varer, der er dækket af toldunionen, kan være omfattet af bestemmelserne om fri omsætning i grundafgørelsen, også når de indføres i en del af toldunionen ledsaget af et oprindelsesbevis, der er udstedt af et land, som både Fællesskabet og Tyrkiet har indgået præferencehandelsaftaler med, og mellem dem at fastlægge et system med oprindelseskumulation baseret på identiske oprindelsesregler og et forbud mod tilbagebetaling eller suspension af tolden på de pågældende varer.
- (6) Afgørelse nr. 1/1999 og nr. 1/2000 blev vedtaget for at lette den fælles anvendelse af toldunionen og af præferencehandelsordningerne mellem Fællesskabet eller Tyrkiet og visse lande. Under forudsætning af, at der foretages de fornødne tilpasninger for at bringe dem på linje med fællesskabsretten, er det hensigtsmæssigt at indarbejde de bestemmelser, der for øjeblikket findes i afgørelse nr. 1/1999 og nr. 1/2000, i nærværende afgørelse og ophæve de fornævnte afgørelser.
- (7) Efter udvidelsen af systemet med paneuropæisk oprindelseskumulation til de øvrige lande, som deltager i Euro-Middelhavs-partnerskabet, som er baseret på Barcelonaerklæringen, der blev vedtaget på Euro-Middelhavs-konferencen den 27. og 28. november 1995, bør den nødvendige henvisning til EUR-MED-oprindelsesbeviser indføres.
- (8) For at gøre det lettere at implementere gennemførelsesreglerne i afgørelse nr. 1/95 er det hensigtsmæssigt at erstatte afgørelse nr. 1/2001 med en ny afgørelse —
- TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

I denne afgørelse fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet (i det følgende benævnt »grundafgørelsen«).

Artikel 2

I denne afgørelse forstås ved:

- 1) »tredjeland«: et land eller territorium, som ikke henhører under toldområdet for toldunionen mellem Fællesskabet og Tyrkiet
- 2) »del af toldunionen«: Fællesskabets toldområde på den ene side og Tyrkiets toldområde på den anden side
- 3) »stat«: enten en af Fællesskabets medlemsstater eller Tyrkiet
- 4) »EF-toldkodeks«: den EF-kodeks, der blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽²⁾
- 5) »gennemførelsesbestemmelser til EF-toldkodeksen«: bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks.

⁽¹⁾ EFT L 211 af 22.8.2000, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2005 (EUT L 117 af 4.5.2005, s. 13).

AFSNIT II

TOLDFORSKRIFTER FOR SAMHANDELEN MELLEM TOLDUNIONENS TO DELE

KAPITEL 1

Generelt

Artikel 3

Med forbehold af de i grundafgørelsen fastsatte bestemmelser om fri omsætning gælder EF-toldkodeksen og gennemførelsesbestemmelserne hertil, der finder anvendelse inden for Fællesskabets toldområde, og den tyrkiske toldkodeks og gennemførelsesbestemmelserne hertil, som finder anvendelse inden for Tyrkiets toldområde, for varehandelen mellem toldunionens to dele på de i denne afgørelse fastlagte betingelser.

Artikel 4

1. Ved anvendelsen af grundafgørelsens artikel 3, stk. 4, anses indførselsformaliteterne for at være opfyldt i udførselsstaten, når det dokument, der kræves, for at de pågældende varer frit kan omsættes, er påtegnet.

2. Den i stk. 1 omhandlede påtegning bevirker, at der opstår toldskyld ved indførsel. Den bevirker også, at de handelspolitiske foranstaltninger, der er beskrevet i grundafgørelsens artikel 12, og som varerne kan være undergivet, finder anvendelse.

3. Tidspunktet for en toldskylds opståen som omhandlet i stk. 2 anses for at være det tidspunkt, hvor toldmyndighederne antager udførselsangivelsen for de pågældende varer.

4. Klarereren er debitor. Ved indirekte repræsentation er den person, for hvis regning angivelsen udfærdiges, også debitor.

5. Det til toldskylden svarende toldbeløb fastsættes på samme vilkår som for en toldskyld, der opstår, når en angivelse om overgang til fri omsætning for de pågældende varer antages på den samme dato med henblik på at bringe proceduren for aktiv forædling til ophør.

KAPITEL 2

Bestemmelser vedrørende administrativt samarbejde om varebevægelser

Artikel 5

Beviset for, at de nødvendige betingelser for anvendelse af bestemmelserne om fri omsætning i grundafgørelsen er opfyldt, består i den dokumentation, som efter anmodning fra eksportøren udstedes af toldmyndighederne i Tyrkiet eller i en medlemsstat, jf. dog artikel 11 og 17.

Artikel 6

1. Den i artikel 5 omhandlede dokumentation består i et varecertifikat A.TR. Modellen til denne formular findes i bilag I.

2. Varecertifikat A.TR. må kun anvendes, når varerne transporteres direkte mellem de to dele af toldunionen. Imidlertid kan varer, der udgør en enkelt forsendelse, transporteres gennem tredjelande, evt. med omladning eller midlertidig oplagring i disse lande, forudsat at de forbliver under tilsyn fra toldmyndighederne i transit- eller oplagringslandet og ikke udsættes for andre operationer end losning, omladning eller enhver operation, der er beregnet på at bevare dem i god stand.

Varer kan transporteres mellem de to dele af toldunionen via rørledning gennem tredjelande.

3. Som bevis for, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt, skal der for toldmyndighederne i indførselsstaten fremlægges:

a) et gennemgående transportdokument, der dækker passagen gennem tredjelandet, eller

b) et certifikat udstedt af toldmyndighederne i tredjelandet:

i) som indeholder en nøjagtig beskrivelse af varerne

- ii) som angiver datoerne for losning og omladning af varerne og eventuelt navnene på de skibe eller andre transportmidler, der anvendes, og
  - iii) som beskriver de forhold, under hvilke varerne har opholdt sig i tredjelandet, eller
- c) hvis dette ikke kan lade sig gøre, alle andre former for dokumentation.

Artikel 7

1. Toldmyndighederne i udførselsstaten påtegner et varecertifikat A.TR., når de varer, det vedrører, udføres. Det stilles til rådighed for eksportøren, så snart udførslen faktisk har fundet sted eller er sikret.

2. Et varecertifikat A.TR. må kun påtegnes, når det tjener som dokumentation for gennemførelse af de i grundafgørelsen fastlagte bestemmelser om fri omsætning.

3. En eksportør, der ansøger om udstedelse af et varecertifikat A.TR., skal være forberedt på når som helst efter anmodning fra toldmyndighederne i den udførselsstat, hvor varecertifikat A.TR. udstedes, at forelægge alle relevante dokumenter som bevis for de pågældende varers status og for, at de øvrige krav i grundafgørelsen og denne afgørelse er opfyldt.

4. De udstedende toldmyndigheder træffer alle nødvendige forholdsregler for at verificere varernes status og sikre, at de øvrige krav i grundafgørelsen og denne afgørelse er opfyldt. Til dette formål har de ret til at kræve enhver form for beviser og foretage enhver form for kontrol af eksportørens regnskaber eller enhver anden form for kontrol, de finder relevant. De udstedende toldmyndigheder sikrer ligeledes, at certifikaterne er behørigt udfyldt. De kontrollerer især, om den rubrik, der er forbeholdt en beskrivelse af varerne, er udfyldt på en sådan måde, at enhver mulighed for svigagtige tilføjelser er udelukket.

Artikel 8

1. Varecertifikat A.TR. fremlægges for toldmyndighederne i indførselsstaten inden fire måneder fra den dato, hvor det er udstedt af toldmyndighederne i udførselsstaten.

2. Et varecertifikat A.TR., som fremlægges for toldmyndighederne i indførselsstaten efter udløbet af den i stk. 1 nævnte sidste frist, kan godtages, når overskridelsen af fristen for fremlæggelse af disse dokumenter skyldes særlige omstændigheder.

3. I andre tilfælde af forsinket fremlæggelse godtager toldmyndighederne i indførselsstaten varecertifikat A.TR., hvis varerne er frembudt inden udløbet af den nævnte frist.

Artikel 9

1. Varecertifikat A.TR. udfærdiges på et af Fællesskabets officielle sprog eller på tyrkisk og i overensstemmelse med udførselsstatens nationale lovbestemmelser. Når varecertifikaterne udfærdiges på tyrkisk, skal de også udfærdiges på et af Fællesskabets officielle sprog. De udfærdiges på maskine eller i hånden med blæk og blokbogstaver.

2. Formulærens format er 210 × 297 mm. Der anvendes hvidt, træfrit, skrivefast papir med en vægt på mindst 25 g pr. m². Formulæren skal have grønt guilloyeret bundtryk, som gør al forfalskning ved hjælp af mekaniske eller kemiske midler synlig.

Medlemsstaterne og Tyrkiet kan forbeholde sig ret til selv at trykke formularerne eller overlade trykningen til godkendte trykkerier. I sidstnævnte tilfælde skal hver formular forsynes med en henvisning til godkendelsen. Hver formular skal være forsynet med trykkeriets navn og adresse eller med et kendetegn, der giver mulighed for at identificere trykkeriet. Det skal også bære et løbenummer, der tjener til identifikation.

3. Varecertifikat A.TR. udfyldes i overensstemmelse med den forklarende note i bilag II og eventuelle andre forskrifter, der fastlægges inden for rammerne af toldunionen.

Artikel 10

1. Varecertifikater A.TR. fremlægges for toldmyndighederne i indførselsstaten i overensstemmelse med de procedurer, der gælder i den pågældende stat. Disse myndigheder kan kræve en oversættelse af et varecertifikat. De kan desuden kræve, at indførselsangivelsen er ledsaget af en erklæring fra importøren om, at de pågældende varer opfylder betingelserne for fri omsætning.

2. Hvis der konstateres mindre forskelle mellem oplysningerne i et varecertifikat A.TR. og oplysningerne i de dokumenter, der forelægges toldmyndighederne med henblik på afvikling af toldformaliteterne for varerne, betyder dette ikke i sig selv, at varecertifikaterne er ugyldige, når det på fyldestgørende måde godtgøres, at dokumentet svarer til de frembudte varer.

3. Klare formelle fejl som maskinskrivningsfejl på et varecertifikat A.TR. medfører ikke, at varecertifikatet afvises, hvis fejlene ikke er af en sådan karakter, at de rejser tvivl om rigtigheden af påtegningerne i dokumentet.

4. I tilfælde af tyveri, bortkomst eller ødelæggelse af et varecertifikat A.TR. kan eksportøren henvende sig til den toldmyndighed, der udstedte det, og anmode om udstedelse af et duplikateksemplar på grundlag af de hos toldmyndighederne beroende udførselsdokumenter. Sådanne duplikateksemplarer af varecertifikat A.TR. skal i rubrik 8 være forsynet med en af nedenstående påtegninger samt datoen for udstedelsen af det originale varecertifikat og dets løbenummer:

»ES »DUPLICADO«

CS »DUPLIKÁT«

DA »DUPLIKAT«

DE »DUPLIKAT«

ET »DUPLIKAAT«

EL »ΑΝΤΙΤΡΑΦΟ«

EN »DUPLICATE«

FR »DUPLICATA«

IT »DUPLICATO«

LV »DUBLIKĀTS«

LT »DUBLIKATAS«

HU »MÁSODLAT«

MT »DUPLIKAT«

NL »DUPLICAAT«

PL »DUPLIKAT«

PT »SEGUNDA VIA«

SL »DVOJNIK«

SK »DUPLIKÁT«

FI »KAKSOISKAPPALE«

SV »DUPLIKAT«

TR »İKİNCİ NÜSHADİR.«

Artikel 11

1. Som undtagelse fra artikel 7 kan der anvendes en forenklet procedure for udstedelse af varecertifikat A.TR. i overensstemmelse med følgende bestemmelser.

2. Toldmyndighederne i udførselsstaten kan give en eksportør (i det følgende benævnt »godkendt eksportør«), som hyppigt forsender varer, for hvilke der kan udstedes varecertifikat A.TR., og som over for de kompetente myndigheder frembyder alle nødvendige garantier med hensyn til kontrollen af varernes status, tilladelse til på udførselstidspunktet at undlade at frembyde varerne eller forelægge en anmodning om varecertifikat A.TR. for disse varer for udførselsstatens toldsted med henblik på at få udstedt varecertifikat A.TR. på de betingelser, der er fastlagt i artikel 7.

3. Toldmyndighederne afviser at udstede den i stk. 2 nævnte tilladelse til eksportører, som ikke frembyder alle de garantier, myndighederne finder nødvendige. De kompetente myndigheder kan trække tilladelsen tilbage på et hvilket som helst tidspunkt. De skal gøre dette, hvis den godkendte eksportør ikke længere opfylder betingelserne eller ikke længere frembyder disse garantier.

4. Tilladelsen, der udstedes af toldmyndighederne, skal især indeholde en nærmere angivelse af:

- hvilket toldsted der skal forhåndspåtegne varecertifikaterne
- på hvilken måde den godkendte eksportør skal godtgøre anvendelsen af varecertifikaterne
- hvilken myndighed der i de tilfælde, der er nævnt i stk. 5, litra b), skal foretage den efterfølgende kontrol som anført i artikel 16.

5. Det fastsættes i tilladelsen, at den rubrik, der er forbeholdt de kompetente myndigheders påtegning:

- på forhånd skal være forsynet med et aftryk af stemplet fra det kompetente toldsted i udførselsstaten og en underskrift, som kan være i faksimile, af en ansat ved dette toldsted, eller

b) af den godkendte eksportør skal forsynes med et aftryk af et af toldmyndighederne i udførselsstaten godkendt særligt stempel, som svarer til modellen i bilag III. Sådanne stempler kan forudpåtrykkes varecertifikaterne.

6. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 5, litra a), skal varecertifikat A.TR. anføres en af følgende påtegninger i rubrik 8 »Bemærkninger«:

»ES »Procedimiento simplificado«

CS »Zjednodušený postup«

DA »Forenklet fremgangsmåde«

DE »Vereinfachtes Verfahren«

ET »Lihtsustatud tolliprotseduur«

EL »Απλουστευμένη διαδικασία«

EN »Simplified procedure«

FR »Procédure simplifiée«

IT »Procedura semplificata«

LV »Vienkaršota procedūra«

LT »Supaprastinta procedūra«

HU »Egyszerűsített eljárás«

MT »Procedura simplifikata«

NL »Vereenvoudigde regeling«

PL »Procedura uproszczona«

PT »Procedimento simplificado«

SL »Poenostavljena postopek«

SK »Zjednodušený postup«

FI »Yksinkertaistettu menettely«

SV »Förenklat förfarande«

TR »Basitleştirilmiş prosedür.«

7. Det udfyldte varecertifikat, som er forsynet med den i stk. 6 omhandlede påtegning og underskrevet af den godkendte eksportør, gælder som bevis for, at betingelserne i artikel 5 er opfyldt.

Artikel 12

1. En eksportør, der ofte udfører varer fra en anden medlemsstat i Fællesskabet end den, han er etableret i, kan opnå status som godkendt eksportør for en sådan udførsel.

Med henblik herpå forelægger han en ansøgning for de kompetente toldmyndigheder i den medlemsstat, hvori han både er etableret og opbevarer de dokumenter, der godtgør de pågældende varers status, og at de øvrige krav i grundafgørelsen og denne afgørelse er opfyldt.

2. Når de i stk. 1 omhandlede myndigheder konstaterer, at betingelserne i artikel 11 er opfyldt, og udsteder godkendelsen, underretter de toldmyndighederne i de berørte medlemsstater herom.

3. I de tilfælde, hvor kontroladressen ikke er blevet fortrykt i rubrik 14 på varecertifikat A.TR., anfører eksportøren i rubrik 8 »Bemærkninger« på varecertifikat A.TR. en henvisning til den medlemsstat, der har udstedt godkendelsen, og til hvem toldmyndighederne i Tyrkiet skal sende deres anmodninger om efterfølgende kontrol i overensstemmelse med artikel 16.

Artikel 13

Når varerne undergives et toldsteds kontrol i en del af toldunionen, skal det være muligt at erstatte det oprindelige varecertifikat A.TR. med et eller flere varecertifikater A.TR. med henblik på forsendelse af alle eller nogle af disse varer til et andet sted inden for toldunionens toldområde. Et erstatningsvarecertifikat A.TR. udstedes af det toldsted, hvis kontrolprodukterne er undergivet.

Artikel 14

1. Toldmyndighederne i Fællesskabets medlemsstater og i Tyrkiet forsyner gennem Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber hinanden med aftryk af de stempler, de anvender på deres toldsteder ved udstedelsen af varecertifikat A.TR., og med adresserne på de toldmyndigheder, der er ansvarlige for kontrollen af disse certifikater.

2. For at sikre en korrekt anvendelse af denne afgørelse bistår Fællesskabet og Tyrkiet gennem de kompetente toldmyndigheder hinanden med at kontrollere ægtheden af varecertifikat A.TR. og rigtigheden af oplysningerne heri.

Artikel 15

1. Uanset artikel 7, stk. 1, kan varecertifikat A.TR. undtagesvis udstedes efter udførslen af de varer, det vedrører, hvis:

a) det ikke blev udstedt på udførselstidspunktet på grund af fejltagelser eller uforståelige undladelser eller særlige omstændigheder, eller

b) det over for toldmyndighederne godtgøres, at varecertifikat A.TR. er blevet udstedt, men at det af tekniske grunde ikke er blevet godtaget ved indførslen.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 skal eksportøren i sin anmodning anføre sted og dato for udførslen af de varer, som varecertifikat A.TR. vedrører, og årsagerne til sin anmodning.

3. Toldmyndighederne må kun udstede et varecertifikat A.TR. efterfølgende, når de har kontrolleret, at oplysningerne i eksportørens anmodning er i overensstemmelse med oplysningerne i de tilsvarende dokumenter.

4. På varecertifikater A.TR., der udstedes efterfølgende, anføres der i rubrik 8 en af følgende påtegninger:

»ES »EXPEDIDO A POSTERIORI«

CS »VYSTAVENO DODATEČNĚ«

DA »UDSTEDT EFTERFØLGENDE«

DE »NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT«

ET »TAGANTJÄRELE VÄLJA ANTUD«

EL »ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ«

EN »ISSUED RETROSPECTIVELY«

FR »DÉLIVRÉ A POSTERIORI«

IT »RILASCIATO A POSTERIORI«

LV »IZSNIEGTS RETROSPEKTĪVI«

LT »RETROSPEKTYVUSIS IŠDAVIMAS«

HU »KIADVA VISSZAMENŐLEGES HATÁLLYAL«

MT »MAHRUĠ RETROSPETTIVAMENT«

NL »AFGEGEVEN A POSTERIORI«

PL »WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNIE«

PT »EMITIDO A POSTERIORI«

SL »IZDANO NAKNADNO«

SK »VYDANÉ DODATOČNE«

FI »ANNETTU JÄLKIKÄTEEN«

SV »UTFÄRDAT I EFTERHAND«

TR »SONRADAN VERİLMİŞTİR.«

Artikel 16

1. Efterfølgende kontrol af varecertifikat A.TR. foretages ved stikprøver, eller når toldmyndighederne i indførselsstaten har begrundet tvivl om varecertifikaternes ægthed, de pågældende varers status eller opfyldelsen af de øvrige krav i grundafgørelsen eller denne afgørelse.

2. Med henblik på gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1 sender toldmyndighederne i indførselsstaten varecertifikat A.TR. til toldmyndighederne i udførselsstaten og fakturaen, hvis den er blevet forelagt, eller en kopi af disse dokumenter, i givet fald med angivelse af årsagerne til, at der anmodes om kontrol. Samtlige dokumenter og oplysninger, som indhentes, og som tyder på, at angivelserne i et varecertifikat A.TR. er ukorrekte, fremsendes til støtte for anmodningen om kontrol.

3. Kontrollen gennemføres af toldmyndighederne i udførselsstaten. De er i denne sammenhæng berettiget til at kræve alle oplysninger og foretage alle former for kontrol af eksportørens regnskaber eller enhver anden kontrol, som de finder hensigtsmæssig.

4. Hvis toldmyndighederne i indførselsstaten træffer afgørelse om at suspendere den behandling af de pågældende varer, der følger af bestemmelserne om fri omsætning i grundafgørelsen, mens de afventer resultatet af kontrollen, skal de tilbyde at frigive varerne til importøren, forudsat at der træffes de sikkerhedsforholdsregler, de måtte finde nødvendige.

5. De toldmyndigheder, der har anmodet om kontrol, underrettes snarest muligt om resultaterne af denne kontrol. Det skal af disse resultater klart fremgå, om dokumenterne er ægte, og om de pågældende varer kan anses for at være i fri omsætning i toldunionen og opfylder de øvrige krav i grundafgørelsen og denne afgørelse.

6. Hvis der i tilfælde, hvor der er begrundet tvivl, ikke foreligger noget svar inden ti måneder regnet fra datoen for anmodningen om kontrol, eller hvis svaret ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til at fastslå det pågældende dokumentes ægthed eller varernes virkelige status, afslår de anmodende toldmyndigheder at indrømme den behandling, der følger af bestemmelserne om fri omsætning i grundafgørelsen, medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder.

Artikel 17

1. Som undtagelse fra artikel 5 gælder bestemmelserne om fri omsætning i grundafgørelsen også for varer, der er indført i en del af toldunionen, hvis de ledsages af et bevis for at være af tyrkisk oprindelse eller fællesskabsoprindelse, der er udfærdiget i et land, en landegruppe eller et territorium hørende under bestemmelserne i præferencehandelsaftaler, der er indgået både af Fællesskabet og Tyrkiet med dette land, denne landegruppe eller dette territorium, og som har et system med oprindelseskumulation, der indebærer anvendelse af identiske oprindelsesregler og af et forbud mod tilbagebetaling af eller fritagelse for told.

2. De ordninger om administrativt samarbejde, der er fastlagt i oprindelsesreglerne i de relevante præferencehandelsaftaler, anvendes på de i stk. 1 nævnte beviser.

Artikel 18

Hvis der opstår tvister med relation til kontrolprocedurene i artikel 16, som ikke kan bilægges mellem de toldmyndigheder, der anmoder om kontrol, og de toldmyndigheder, der er ansvarlige for at foretage denne kontrol, eller hvis der opstår et spørgsmål om fortolkningen af denne afgørelse, forelægges sagen for toldsamarbejdsudvalget.

I alle tilfælde skal tvister mellem importøren og toldmyndighederne i indførselsstaten bilægges i henhold til indførselsstatens lovgivning.

Artikel 19

Der iværksættes sanktioner mod enhver person, der udfærdiger eller lader udfærdige et dokument, der indeholder urigtige oplysninger, for at opnå den behandling, der følger af bestemmelserne om fri omsætning i grundafgørelsen.

KAPITEL 3

Bestemmelser om varer, der medføres af rejsende*Artikel 20*

Forudsat at der ikke er tale om varer til erhvervmæssigt formål, er varer, der medtages af rejsende fra den ene del af toldunionen til den anden del af toldunionen, omfattet af bestemmelserne om fri omsætning i grundafgørelsen, uden at der skal forelægges det i kapitel 2 omhandlede certifikat, når varerne angives som varer, der opfylder betingelserne for fri omsætning, og der ikke kan herske tvivl om angivelsens rigtighed.

KAPITEL 4

Postforsendelser*Artikel 21*

Postforsendelser (herunder postpakker) er omfattet af bestemmelserne om fri omsætning i grundafgørelsen, uden at der skal forelægges det i kapitel 2 omhandlede certifikat, forudsat at emballagen eller ledsagedokumenterne ikke bærer nogen angivelse af, at de indeholdte varer ikke opfylder betingelserne i grundafgørelsen. En sådan angivelse har form af en gul mærkat, jf. modellen i bilag IV, der i alle sådanne tilfælde anbringes af de kompetente myndigheder i udførselsstaten.

AFSNIT III

TOLDBESTEMMELSER FOR SAMHANDELEN MED TREDJELANDE

KAPITEL 1

Bestemmelser om varers toldværdi*Artikel 22*

Transportomkostninger og omkostninger til forsikring, lastning og håndtering i forbindelse med transport af varer fra tredjelande, der påløber efter, at varerne er ført ind i toldunionens område, medregnes ikke ved fastsættelsen af toldværdien, forudsat at de er særskilt angivet i forhold til den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne.

KAPITEL 2

Passiv forædling*Artikel 23*

I dette kapitel forstås ved »tresidet procedure« den procedure, hvorunder forædlingsprodukter fra passiv forædling overgår til fri omsætning med hel eller delvis fritagelse for importafgifter i en anden del af toldunionen end den del, hvorfra varerne blev udført midlertidigt.

Artikel 24

Når forædlingsprodukterne eller ombytningsvarerne overgår til fri omsætning under den tresidede procedure, anvendes oplysningsskema INF 2 til at meddele oplysninger om midlertidigt udførte varer under en tresidet procedure for at opnå hel eller delvis fritagelse for afgifter for forædlingsprodukter eller ombytningsvarer.

Artikel 25

1. For de varemængder, der henføres under proceduren, udfærdiges oplysningsskema INF 2 i et originaleksemplar og en kopi på formularer svarende til modellen i bilag 71 i gennemførelsesbestemmelserne til EF-toldkodeksen, når det udstedes i Fællesskabet, og til den model, der mutatis mutandis er anført i den tyrkiske toldlovgivning på grundlag af nævnte bilag, når det udstedes i Tyrkiet. Formularerne udfyldes på et af Fællesskabets officielle sprog eller på tyrkisk. Indpassagedet påtegner originalen og kopien af oplysningsskema INF 2. Det opbevarer kopien og returnerer originalen til klarereren.

2. Det indpassagedet, som skal påtegne oplysningsskema INF 2, anfører i rubrik 16, hvilke midler der er anvendt til identifikation af de midlertidigt udførte varer.

3. Hvis der anvendes prøveudtagning, illustrationer eller tekniske beskrivelser, bekræfter det i stk. 1 omhandlede toldsted disse prøver, illustrationer eller tekniske beskrivelser ved anbringelse af toldstedets segl enten på disse varer, hvis deres art tillader det, eller på emballagen, således at toldseglet ikke kan brydes.

En etiket forsynet med toldstedets stempel og referencerne for udførselsangivelsen vedlægges prøverne, illustrationerne eller de tekniske beskrivelser, således at de ikke kan ombyttes.

Prøverne, illustrationerne eller de tekniske beskrivelser, bekræftet og forsejlet som anført i dette stykke, returneres til eksportøren, der ved genindførslen af forædlingsprodukterne eller ombytningsvarerne skal fremvise dem med intakte toldsegl.

4. Hvis der anvendes analyser, hvis resultater først kendes, efter at toldstedet har påtegnet oplysningsskema INF 2, udle-

veres dokumentet med resultatet af analyserne til eksportøren i en kuvert, der frembyder de fornødne garantier.

Artikel 26

1. Udpassagedet bekræfter udførslen fra toldområdet på originalen og returnerer den til den person, der har forelagt den.

2. Importøren af forædlingsprodukterne eller ombytningsvarerne forelægger originalen af oplysningsskema INF 2 og i givet fald identifikationsmidlerne for afslutningsstedet.

Artikel 27

1. Hvis det toldsted, der udsteder oplysningsskema INF 2, mener, at det er nødvendigt at give andre oplysninger end dem, der fremgår af oplysningsskemaet, anfører det sådanne oplysninger. Hvis der ikke er plads hertil på oplysningsskemaet, vedlægges et ekstra ark. Det skal fremgå af originalen.

2. Det toldsted, som påtegnede oplysningsskema INF 2, kan blive bedt om at foretage efterfølgende kontrol af ægtheden af skemaet og af de herpå anførte oplysningers nøjagtighed.

3. Ved successive forsendelser kan der udstedes et hertil svarende antal oplysningsskemaer INF 2 for mængden af varer eller produkter, der er henført under proceduren. Det oprindelige oplysningsskema kan også erstattes af andre oplysningsskemaer, eller, hvis der kun er benyttet ét oplysningsskema, kan det toldsted, hvor skemaet er påtegnet, angive mængden af varer eller produkter på originalen. Hvis der ikke er tilstrækkelig plads tilbage på skemaet, vedlægges et ekstra ark, hvilket skal anføres på originalen.

4. For handelsstrømme under den tresidede procedure, der indebærer et stort antal transaktioner, kan toldmyndighederne tillade, at der benyttes et sammenfattende oplysningsskema INF 2, som omfatter al indførsel/udførsel i en given periode.

5. Under særlige omstændigheder kan oplysningsskema INF 2 udstedes efterfølgende, men ikke senere end den frist, der er fastsat for opbevaring af dokumenter.

Artikel 28

I tilfælde af tyveri, bortkomst eller ødelæggelse af et oplysnings-skema INF 2 kan den erhvervsdrivende anmode det toldsted, der påtegnet det, om et duplikateksemplar heraf. Toldstedet imødekommer anmodningen, såfremt det godtgøres, at de midlertidigt udførte varer, for hvilke der anmodes om et duplikateksemplar, endnu ikke er blevet genindført.

Original og kopier af oplysningsskemaet, som udstedes i tilfælde heraf, skal være forsynet med en af følgende påtegninger:

»ES	»DUPLICADO«
CS	»DUPLIKÁT«
DA	»DUPLIKAT«
DE	»DUPLIKAT«
ET	»DUPLIKAAT«
EL	»ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ«
EN	»DUPLICATE«
FR	»DUPLICATA«
IT	»DUPLICATO«
LV	»DUBLIKĀTS«
LT	»DUBLIKATAS«
HU	»MÁSODLAT«
MT	»DUPLIKAT«
NL	»DUPLICAAT«
PL	»DUPLIKAT«
PT	»SEGUNDA VIA«
SL	»DVOJNIK«
SK	»DUPLIKÁT«
FI	»KAKSOISKAPPALE«
SV	»DUPLIKAT«
TR	»İKİNCİ NÜSHADİR«.

Artikel 29

Delvis fritagelse for importafgifter ved at anvende forædlingsomkostningerne som grundlag for toldværdien bevilges efter anmodning for forædlingsprodukter, som skal bringes i fri omsætning.

Toldmyndighederne afviser at beregne delvis fritagelse for importafgifter efter denne bestemmelse, hvis det, inden forædlingsprodukterne overgår til fri omsætning, bliver fastslået, at det eneste formål med overgangen til fri omsætning til en nulsats for de midlertidigt udførte varer, som ikke har oprindelse i en af delene af toldunionen, i henhold til EF-toldkodeksens afsnit II, kapitel 2, afdeling 1, og den tyrkiske toldkodeks' afsnit II, kapitel 2, afdeling 1, var at opnå delvis fritagelse efter denne bestemmelse.

Reglerne om varers toldværdi i EF-toldkodeksen og den tyrkiske toldkodeks anvendes mutatis mutandi på forædlingsomkostninger, hvor der ikke skal tages hensyn til de midlertidigt udførte varer.

KAPITEL 3

Returvarer

Artikel 30

1. Varer, som efter at være blevet udført fra en del af toldunionen inden for en periode på tre år returneres til den anden del af toldunionen og dér overgår til fri omsætning, fritages på den berørte persons anmodning for importafgifter.

Perioden på tre år kan overskrides under særlige omstændigheder.

2. Såfremt returvarerne inden deres udførsel fra den ene del af toldunionens toldområde var bragt i fri omsætning med nedsat eller nulimportafgift som følge af et særligt anvendelsesformål, kan den i stk. 1 omhandlede fritagelse kun bevilges på betingelse af, at varerne genindføres til samme formål.

Såfremt de pågældende varer ikke genindføres til samme formål, foretages der i det beløb, der skal erlægges i importafgifter, et fradrag af det beløb, som eventuelt blev opkrævet, da disse varer første gang blev bragt i fri omsætning. Hvis sidstnævnte beløb er større end det, der fremkommer ved returvarernes overgang til fri omsætning, ydes der ingen godtgørelse.

3. Den i stk. 1 omhandlede fritagelse for importafgifter indrømmes ikke for varer, der er udført fra den ene del af toldunionens toldområde under proceduren for passiv forædling, medmindre disse varer stadig er i samme, uforandrede stand som ved deres udførsel.

Artikel 31

Fritagelsen for importafgifter som omhandlet i artikel 30 indrømmes kun, såfremt varerne genindføres i samme, uforandrede stand som ved udførslen.

Artikel 32

Artikel 30 og 31 finder tilsvarende anvendelse på forædlingsprodukter, der oprindeligt blev udført eller genudført efter en procedure for aktiv forædling.

Det efter lovgivningen skyldige importafgiftsbeløb fastlægges efter reglerne for proceduren for aktiv forædling, idet datoen for genudførslen af forædlingsprodukterne betragtes som datoen for overgang til fri omsætning.

Artikel 33

Der indrømmes fritagelse for importafgifter for returvarer, selv om disse kun udgør en del af de varer, der oprindeligt blev udført fra den anden del af toldunionen.

Dette gælder ligeledes, når returvarerne er dele eller tilbehør, der udgør komponenter til maskiner, instrumenter, apparater eller andre varer, som tidligere er blevet udført fra den anden del af toldunionen.

Artikel 34

1. Som undtagelse fra artikel 31 indrømmes der fritagelse for importafgifter for returvarer i en af følgende situationer:

a) varer, som efter deres udførsel fra den anden del af toldunionen kun har været genstand for behandlinger, der er nødvendige for deres bevarelse, eller behandlinger, som kun ændrer deres udseende

b) varer, som efter deres udførsel fra den anden del af toldunionen har vist sig at være defekte eller uegnede til den påtænkte anvendelse, selv om de har været genstand for andre behandlinger end dem, der er nødvendige for deres bevarelse, eller som kun ændrer deres udseende, såfremt de opfylder en af følgende betingelser:

— de har været underkastet de omtalte behandlinger udelukkende for at blive repareret eller istandsat, eller

— de har først vist sig at være uegnede til den påtænkte anvendelse, efter at de omtalte behandlinger var påbegyndt.

2. Såfremt de behandlinger, returvarerne har været genstand for efter stk. 1, litra b), havde givet anledning til opkrævning af importafgifter, hvis det havde drejet sig om varer omfattet af proceduren for passiv forædling, anvendes de beskatningsregler, der er gældende under den nævnte procedure.

Hvis bearbejdningen af en vare består i en nødvendig reparation eller istandsættelse, som er foretaget efter en uforudsigelig begivenhed, der har fundet sted uden for begge dele af toldunionen, og som på tilfredsstillende måde er godtgjort over for toldmyndighederne, fritages den pågældende vare for importafgifter på betingelse af, at returvarens værdi ikke er forøget som følge af

denne bearbejdning i forhold til dens værdi ved udførslen fra den anden del af toldunionens toldområde.

3. Ved anvendelse af stk. 2, andet afsnit:

a) forstås ved »nødvendig reparation eller istandsættelse« enhver udbedring af funktionsfejl eller materielle skader, som er opstået under varens ophold uden for begge dele af toldunionen, og uden hvilken varen ikke længere kan anvendes på normal måde til det formål, den er bestemt til

b) anses en returvares værdi ikke at være forøget som følge af den bearbejdning, den har været genstand for, i forhold til den værdi, den havde på tidspunktet for udførslen fra den anden del af toldunionen, når denne bearbejdning ikke omfatter mere end, hvad der er strengt nødvendigt for, at varen fortsat kan anvendes under de samme betingelser som på udførselstidspunktet.

Er det nødvendigt at anvende reservedele til reparation eller istandsættelse af varen, skal anvendelsen heraf begrænses til sådanne dele, der er strengt nødvendige for, at varen fortsat kan anvendes under de samme betingelser som på udførselstidspunktet.

Artikel 35

Efter anmodning fra den berørte person udsteder toldmyndighederne i forbindelse med opfyldelsen af toldformaliteterne ved udførslen et dokument, som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at identificere varerne, hvis de returneres til den ene del af toldunionens toldområde.

Artikel 36

1. Varer kan behandles som returvarer:

— enten når der til støtte for de pågældende varers angivelse til fri omsætning fremlægges et af følgende dokumenter:

a) det eksemplar af udførselsangivelsen, som toldmyndighederne har returneret til eksportøren, eller en kopi heraf, der er bekræftet af de nævnte myndigheder, eller

b) det i artikel 37 omhandlede oplysningsskema.

Hvis toldmyndighederne ved genindførelstoldstedet ud fra den dokumentation, de råder over, eller som de kan kræve af den berørte person, er i stand til at fastslå, at de varer, der angives til fri omsætning, er varer, som oprindeligt er blevet udført fra den anden del af toldunionen, og at de pågældende varer på udførselstidspunktet opfyldte de nødvendige betingelser for at kunne anses som returvarer, kræves de i litra a) og b) omhandlede dokumenter ikke

— eller når de er omfattet af et ATA-carnet, der er udstedt i den anden del af toldunionen.

Sådanne varer kan behandles som returvarer inden for de grænser, der er fastsat i artikel 30, selv efter at gyldighedsfristen for ATA-carnetet er udløbet.

Under alle omstændigheder udfører toldmyndighederne følgende formaliteter:

— de kontrollerer oplysningerne i rubrik A til G i genindførelsesbladet

— de udfylder talonen og rubrik H i genindførelsesbladet

— de beholder genindførelsesbladet.

2. Stk. 1, første led, finder ikke anvendelse på international forsendelse af emballager, transportmidler og visse varer henført under en særlig toldprocedure, når autonomt eller ved aftalt fastsatte bestemmelser tillader fritagelse for fremlæggelse af tolddokumenter.

De finder heller ikke anvendelse, når varerne kan angives til fri omsætning mundtligt eller ved enhver anden handling.

3. Når toldmyndighederne ved genindførelstoldstedet finder det nødvendigt, kan de forlange, at den berørte person, især med henblik på identifikation af returvarerne, fremlægger anden dokumentation.

Artikel 37

Der udfærdiges et oplysningsskema INF 3 i et originaleksemplar og to kopier på formularer, der er i overensstemmelse med modellerne i bilag 110 til gennemførelsesbestemmelserne til EF-toldkodeksen, når det udstedes i Fællesskabet, og med modellerne, der mutatis mutandis er anført i den tyrkiske toldlovgivning på grundlag af det bilag, når det udstedes i Tyrkiet. Formularerne udfyldes på et af Fællesskabets officielle sprog eller på tyrkisk.

Artikel 38

1. Toldmyndighederne ved udførselstoldstedet udsteder på eksportørens anmodning et oplysningsskema INF 3 ved opfyldelsen af udførselsformaliteterne for de varer, det omhandler, hvis eksportøren erklærer, at det er sandsynligt, at de pågældende varer vil blive genindført ved et toldsted i den anden del af toldunionen.

2. På eksportørens anmodning kan toldmyndighederne ved udførselstoldstedet ligeledes udstede et oplysningsskema INF 3, efter at formaliteterne ved udførslen af de varer, det omhandler, er afsluttet, forudsat at disse myndigheder på grundlag af de oplysninger, de råder over, kan fastslå, at oplysningerne i eksportørens anmodning virkelig vedrører de udførte varer.

Artikel 39

1. Oplysningsskema INF 3 skal indeholde alle de oplysninger, toldmyndighederne kræver med henblik på at kunne identificere de udførte varer.

2. Hvis de udførte varer kan forventes at blive returneret til den anden del af toldunionen eller til begge dele af toldunionen via flere andre toldsteder end udførselstoldstedet, kan eksportøren anmode om at få udstedt flere oplysningsskemaer INF 3, som tilsammen svarer til den samlede mængde af de udførte varer.

Eksportøren kan ligeledes anmode de toldmyndigheder, der har udstedt et oplysningsskema INF 3, om i stedet at udstede flere oplysningsskemaer INF 3, som tilsammen svarer til den samlede mængde varer, der er anført på det oprindeligt udstedte oplysningsskema INF 3.

Eksportøren kan også anmode om udstedelse af et oplysningsskema INF 3, der kun omfatter en del af de udførte varer.

Artikel 40

Originalen og en kopi af oplysningsskema INF 3 afleveres til eksportøren med henblik på forelæggelse for genindførelstoldstedet. Kopi nummer 2 opbevares af de toldmyndigheder, der har udstedt det.

Artikel 41

Genindførelstoldstedet anfører på originalen og på kopien af oplysningsskema INF 3, for hvilken mængde returvarer der er indrømmet fritagelse for importafgifter, beholder originalen og sender kopien forsynet med nummer og dato for angivelsen til fri omsætning af varerne til de toldmyndigheder, som har udstedt skemaet.

Disse myndigheder sammenholder denne kopi med den kopi, som er i deres besiddelse, og opbevarer den derefter i deres arkiver.

Artikel 42

I tilfælde af tyveri, bortkomst eller ødelæggelse af det originale oplysningsskema INF 3 kan de toldmyndigheder, som har udstedt det, anmodes om et duplikateksemplar. Disse myndigheder efterkommer denne anmodning, hvis omstændighederne taler herfor. På det således udstedte duplikateksemplar anføres en af følgende påtegninger:

»ES	»DUPLICADO«
CS	»DUPLIKÁT«
DA	»DUPLIKAT«
DE	»DUPLIKAT«
ET	»DUPLIKAAT«
EL	»ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ«
EN	»DUPLICATE«
FR	»DUPLICATA«
IT	»DUPLICATO«
LV	»DUBLIKĀTS«
LT	»DUBLIKATAS«
HU	»MÁSODLAT«
MT	»DUPLIKAT«
NL	»DUPLICAAT«
PL	»DUPLIKAT«
PT	»SEGUNDA VIA«
SL	»DVOJNIK«
SK	»DUPLIKÁT«
FI	»KAKSOISKAPPALE«
SV	»DUPLIKAT«
TR	»İKİNCİ NÜSHADİR«

Toldmyndighederne noterer udstedelsen af duplikateksemplaret på den kopi af det oplysningsskema INF 3, som er i deres besiddelse.

Artikel 43

1. Udførselstoldstedet meddeler efter anmodning fra genindførselstoldstedet alle de oplysninger, det har til rådighed, for at gøre det muligt for sidstnævnte toldsted at fastslå, om varerne opfylder de nødvendige betingelser for at være omfattet af dette kapitel.

2. Der kan anvendes et oplysningsskema INF 3 til anmodning om og fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

KAPITEL 4

Etablering af præferenceoprindelsesbeviser i dele af toldunionen

Artikel 44

Dette kapitel indeholder regler, der skal:

- forenkle udstedelsen af EUR.1- eller EUR-MED-varecertifikater og udarbejdelsen af fakturaerklæringer eller EUR-MED-fakturaerklæringer i henhold til bestemmelserne i præferencehandelsaftaler, der er indgået af både Fællesskabet og Tyrkiet med lande, landegrupper eller territorier, og hvor der er indført et system med oprindelseskumulation, der indebærer anvendelse af identiske oprindelsesregler og af forbud mod tilbagebetaling af eller fritagelse for told
- lette det administrative samarbejde mellem toldmyndighederne i Fællesskabets medlemsstater og i Tyrkiet i den forbindelse.

Artikel 45

1. Til gennemførelse af artikel 44, litra a), afgiver leverandører af varer, der befinder sig i fri omsætning i toldunionen, og som skal leveres mellem de to dele af toldunionen, en erklæring (i det følgende benævnt »leverandørerklæring«) om de leverede varers oprindelsesstatus efter de oprindelsesregler, der er fastlagt i de relevante præferencehandelsaftaler.

2. Leverandørerklæringen anvendes af eksportører som bevis, navnlig til støtte for ansøgninger om udstedelse af EUR.1- eller EUR-MED-varecertifikater eller som udgangspunkt for udarbejdelse af fakturaerklæringer eller EUR-MED-fakturaerklæringer.

Artikel 46

Med undtagelse af de tilfælde, der er nævnt i artikel 47, forelægger leverandøren en særskilt erklæring for hver vareforsendelse.

Leverandøren afgiver erklæringen på fakturaen for den pågældende forsendelse eller på en følgeseddel eller et andet handelsdokument, der indeholder en tilstrækkelig detaljeret beskrivelse af varerne til, at de kan identificeres.

Leverandøren kan forelægge erklæringen når som helst, også efter at varerne er leveret.

Artikel 47

1. En leverandør, der regelmæssigt forsyner en bestemt kunde med varer, hvis oprindelsesstatus forventes at forblive uændret for længere perioder ad gangen, kan nøjes med at forelægge en enkelt erklæring for flere på hinanden følgende vareforsendelser (i det følgende benævnt »stående leverandørerklæring«). En stående leverandørerklæring kan udstedes for en periode på op til et år regnet fra datoen for udstedelsen af erklæringen.

2. En stående leverandørerklæring kan udstedes med tilbagevirkende kraft. I sådanne tilfælde kan dens gyldighed ikke overstige et år regnet fra den dato, den trådte i kraft.

3. Leverandøren skal straks underrette køberen, når den stående leverandørerklæring ikke længere er gyldig i forhold til de leverede varer.

Artikel 48

1. Leverandørerklæringen udformes som angivet i bilag V eller, hvis der er tale om stående leverandørerklæringer, som angivet i bilag VI.

2. Leverandørerklæringen skal indeholde leverandørens originale underskrift og kan udfærdiges på et fortrykt skema. Hvis fakturaen og leverandørerklæringen er udfærdiget på computer, er en håndskreven underskrift ikke nødvendig under forudsætning af, at leverandøren over for kunden skriftligt forpligter sig til at påtage sig det fulde ansvar for alle leverandørerklæringer, der identificerer ham, som om de var forsynet med hans håndskrevne underskrift.

Artikel 49

1. Til gennemførelse af artikel 44, litra b), bistår toldmyndighederne i Fællesskabets medlemsstater og i Tyrkiet hinanden med at kontrollere oplysningerne i leverandørerklæringerne.

2. Med henblik på at kontrollere en leverandørerklærings nøjagtighed eller ægthed kan toldmyndighederne i den stat, hvor beviset for oprindelsesstatus er blevet udstedt eller udarbejdet, anmode eksportøren om at sørge for, at leverandøren fremsender et INF 4-oplysningscertifikat. INF 4-oplysningscertifikatet skal bestå af formularer, som er i overensstemmelse med modellen i bilag V til Rådets forordning (EF) nr. 1207/2001⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Rådet forordning (EF) nr. 1207/2001 af 11. juni 2001 om fremgangsmåder til forenkling af udstedelse af EUR.1-varecertifikatet, udfærdigelse af fakturaerklæringer og EUR.2-dokumenter samt udstedelsen af visse godkendte eksporttilladelser i henhold til bestemmelserne om præferencehandelsordningerne mellem Det Europæiske Fællesskab og visse lande og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 3351/83 (EFT L 165 af 21.6.2001, s. 1. Bilag V berigtiget i EFT L 170 af 29.6.2002, s. 88).

når det udstedes i Fællesskabet, og med den model, der er anført mutatis mutandis i den tyrkiske toldlovgivning på grundlag af nævnte bilag, når det udstedes i Tyrkiet. Certifikatet udfyldes på et af Fællesskabets officielle sprog eller på tyrkisk. Toldmyndighederne i den stat, som skal give oplysningerne, eller som kræver dem, kan anmode om en oversættelse af oplysningerne i det dokument, de får forelagt, til det eller de officielle sprog i den pågældende stat.

3. INF 4-oplysningscertifikatet udstedes af toldmyndighederne i den stat, hvor leverandøren er etableret. Disse myndigheder har ret til at anmode om forelæggelse af enhver form for bevismateriale samt til at gennemføre de nødvendige undersøgelser af leverandørens regnskaber og foretage enhver anden form for kontrol, de finder påkrævet.

4. Toldmyndighederne i den stat, hvor leverandøren er etableret, udsteder INF 4-oplysningscertifikatet senest tre måneder efter, at de har modtaget ansøgningen fra leverandøren, idet de angiver, om leverandørens erklæring var korrekt.

5. Det udfyldte certifikat afleveres til leverandøren, som fremsender det til eksportøren med henblik på forelæggelse for toldmyndighederne i den stat, hvor beviset for oprindelsesstatus er udstedt eller udfærdiget.

Artikel 50

1. En leverandør, der udfærdiger en leverandørerklæring, skal opbevare alt dokumentarisk materiale, der godtgør erklæringens rigtighed, i mindst tre år.

2. En toldmyndighed, som modtager en ansøgning om udstedelse af et INF 4-oplysningscertifikat, skal opbevare ansøgningen i mindst tre år.

Artikel 51

1. Hvis en eksportør ikke senest fire måneder efter anmodning herom fra toldmyndighederne i den stat, hvor beviset for oprindelsesstatus er udstedt eller udfærdiget, kan fremlægge et INF 4-oplysningscertifikat, kan disse myndigheder direkte anmode toldmyndighederne i den stat, hvor leverandøren er etableret, om at bekræfte de pågældende varers oprindelsesstatus efter de oprindelsesregler, der er fastlagt i de relevante præferencehandelsaftaler.

2. Med henblik på stk. 1 skal de toldmyndigheder, der anmoder om kontrol, sende toldmyndighederne i den stat, hvor leverandøren er etableret, alle foreliggende oplysninger og angive de formelle og indholdsmæssige begrundelser for anmodningen.

Til støtte for anmodningen forelægger de alle dokumenter og oplysninger, de er i besiddelse af, og som tyder på, at leverandørerklæringen er unøjagtig.

3. Når toldmyndighederne i den stat, hvor leverandøren er etableret, udfører kontrollen, kan de anmode om enhver form for bevisførelse, foretage enhver form for kontrol af producen-

tens regnskaber og gennemføre enhver anden kontrol, som de må anse for hensigtsmæssig.

4. De toldmyndigheder, der anmoder om kontrollen, skal hurtigst muligt underrettes om resultatet ved hjælp af INF 4-oplysningscertifikatet.

5. Hvis der ikke foreligger et svar senest fem måneder efter dagen for indgivelsen af kontrolanmodningen, eller hvis svaret ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til at fastslå varernes reelle oprindelse, erklærer toldmyndighederne i den stat, hvor beviset for oprindelsesstatus er udstedt eller udfærdiget, det pågældende bevis for ugyldigt på grundlag af de pågældende dokumenter.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 52

Afgørelse nr. 1/1999, nr. 1/2000 og nr. 1/2001 ophæves. Henvisninger til bestemmelser i de ophævede afgørelser læses som henvisninger til de tilsvarende bestemmelser i nærværende afgørelse. Leverandørerklæringer, herunder stående leverandørerklæringer, udfærdiget inden datoen for denne afgørelses ikrafttræden forbliver fortsat gyldige.

Leverandørerklæringer kan fortsat udfærdiges efter modellen i afgørelse nr. 1/1999 i en periode på 12 måneder regnet fra nærværende afgørelses ikrafttræden, undtagen når de skal anvendes af eksportørerne som bevis til støtte for ansøgninger

om udstedelse af EUR-MED-varecertifikater eller som udgangspunkt for udarbejdelse af EUR-MED-fakturaerklæringer.

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter vedtagelsen.

Udfærdiget i Ankara, den 26. september 2006.

På Toldsamarbejdsudvalgets vegne

P. FAUCHERAND

Formand

BILAG I

VARECERTIFIKAT

1. Eksportør (navn, fuldstændig adresse, land) ☐		A.TR. Nr. A 000000	
		2. Transportdokument (udfyldning ikke obligatorisk) nr. .... dato	
3. Modtager (navn, fuldstændig adresse, land) (udfyldning ikke obligatorisk)		ASSOCIERING mellem DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB og TYRKIET	
		5. Udførselsland	6. Bestemmelsesland ⁽¹⁾
7. Oplysninger vedrørende transporten (udfyldning ikke obligatorisk)		8. Bemærkninger	
9. Løbenummer	10. Mærker og numre, antal koller og deres art (for styrtegoods oplyses henholdsvis skibets navn, jernbanevognens eller lastvognens nummer); varebeskrivelse		11. Bruttovægt (kg) eller andet mål (hl, m³, osv.)
12. TOLDVÆSENETS PÅTEGNINGER Rigtig og bekræftet erklæring Udførselsdokument ⁽²⁾ : Formular ..... nr. .... Toldsted ..... Udstedelsesland ...., den .... (Underskrift)		13. EKSPORTØRENS ERKLÆRING Jeg, undertegnede, erklærer, at de ovenfor anførte varer opfylder betingelserne for at opnå dette certifikat. ....., den .... (Underskrift)	

⁽¹⁾ Anfør medlemsstaten eller Tyrkiet.
⁽²⁾ Skal kun udfyldes, hvis udførselslandet kræver det.

<p>14. ANMODNING OM UNDERSØGELSE fremsendes til:</p> <p>☐</p>	<p>15. RESULTAT AF UNDERSØGELSEN</p>
<p>Der anmodes herved om undersøgelse af dette certifikat med hensyn til ægtheden og rigtigheden</p> <p>....., den .....</p> <p style="text-align: right;">Stempel</p> <p>..... (Underskrift)</p>	<p>Undersøgelsen har vist, at ⁽¹⁾</p> <p>☐ dette certifikat er udstedt af det angivne toldsted, og at angivelserne i det er rigtige</p> <p>☐ dette certifikat ikke opfylder de stillede krav med hensyn til ægthed og rigtighed (se vedføjede bemærkninger)</p> <p>....., den .....</p> <p style="text-align: right;">Stempel</p>
<p>Fuldstændig adresse på det anmodende toldsted</p>	<p>..... (Underskrift)</p> <p>.....</p> <p>(¹) Der sættes kryds ved det gældende.</p>

BILAG II

FORKLARENDE BEMÆRKNINGER TIL VARECERTIFIKATET

I. Regler for udfyldelse af varecertifikatet

1. Varecertifikat A.TR. udfærdiges i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 9, stk. 1.
2. I varecertifikat A.TR. må der ikke forekomme raderinger eller overskrivninger. Eventuelle ændringer skal foretages ved at overstrege de urigtige oplysninger og tilføje de nødvendige rettelser. Enhver ændring skal bekræftes af den person, der har udfyldt varecertifikatet, og påtegnes af toldmyndighederne.

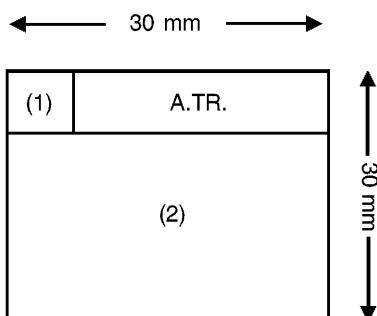
Varebeskrivelsen skal anføres i den relevante rubrik uden mellemrum mellem linjerne. Hvis rubrikken ikke udfyldes fuldstændigt, skal der trækkes en vandret linje under varebeskrivelsens sidste linje, og den ikke udfyldte del skal overstreges.

II. Bemærkninger til de enkelte rubrikker

1. I denne rubrik indsættes den pågældende persons eller virksomheds fulde navn og adresse.
  2. I denne rubrik indsættes transportdokumentets nummer, når dette er relevant.
  3. I denne rubrik indsættes fulde navn og adresse på den eller de personer eller virksomheder, som varerne skal leveres til, når dette er relevant.
  5. I denne rubrik indsættes navnet på det land, hvorfra varerne udføres.
  6. I denne rubrik indsættes landenavn.
  9. I denne rubrik indsættes antal varer i forhold til det samlede antal varer, som nævnes i varecertifikatet.
  10. I denne rubrik indsættes mærke, antallet, antal kolli, deres art samt normale handelsmæssige betegnelse.
  11. I denne rubrik indsættes bruttomassen af de varer, der er beskrevet i rubrik 10, udtrykt i kilo eller andre måleangivelser (hl, m³ osv.).
  12. Udfyldes af toldmyndigheden. I denne rubrik indsættes nærmere oplysninger om udførselsdokumentet (type og referencenummer, toldstedets og det udstedende lands navn), når dette er relevant.
  13. I denne rubrik indsættes sted og dato samt eksportørens underskrift og navn.
-

BILAG III

Det i artikel 11, stk. 5, omhandlede særlige stempel

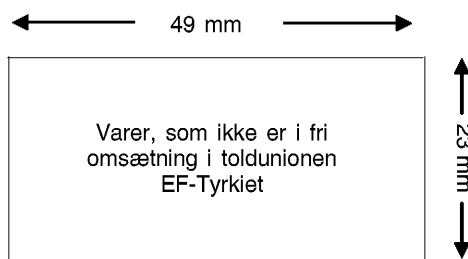

(1) Rigsvåben eller bogstaver, der betegner udførselsstaten.

(2) Nødvendige oplysninger vedrørende den godkendte eksportør.

BILAG IV

Den i artikel 21 omhandlede gule mærkat

BILAG V

LEVERANDØRERKLÆRING

Ved udfærdigelsen af leverandørerklæringen, som følger nedenfor, skal man være opmærksom på fodnoterne. Det er dog ikke nødvendigt at gengive disse.

ERKLÆRING

Undertegnede erklærer hermed, at varerne i dette dokument ..... (1)
 har oprindelse i ..... (2) og opfylder oprindelsesreglerne for præferencehandel
 med ..... (3).
 .....

Jeg erklærer, at:

- Der er anvendt kumulation med ..... (navn på land/lande)
 Der er ikke anvendt kumulation (4)

Jeg forpligter mig til på toldmyndighedernes forlangende at fremlægge yderligere dokumentation til støtte for denne erklæring.

..... (5)
 ..... (6)
 ..... (7)

(1) Såfremt kun nogle af de i dokumentet nævnte varer er omfattet af erklæringen, skal dette tydeligt markeres og angives på følgende måde i erklæringen: »... på fakturaen opførte og markerede ... har oprindelse i ...«.

(2) Fællesskabet, Tyrkiet eller et land, en landegruppe eller et territorium, jf. artikel 44, litra a).

(3) Land, landegruppe eller territorium, jf. artikel 44, litra a).

(4) Udfyldes og overstreges om nødvendigt.

(5) Angivelse af sted og dato.

(6) Navn og stilling i virksomheden.

(7) Underskrift.

BILAG VI

STÅENDE LEVERANDØRERKLÆRING

Ved udfærdigelsen af leverandørerklæringen, som følger nedenfor, skal man være opmærksom på fodnoterne. Det er dog ikke nødvendigt at gengive disse.

ERKLÆRING

Undertegnede erklærer hermed, at de nedenfor beskrevne varer, ... (1)

..... (2)

som regelmæssigt afsendes til ..... (3), har oprindelse i ..... (4)

og opfylder oprindelsesreglernes betingelser for præferencehandel med ..... (5).

Jeg erklærer, at:

Der er anvendt kumulation med ..... (navn på land/lande)

Der er ikke anvendt kumulation (6)

Denne erklæring gælder for alle efterfølgende forsendelser af disse produkter i perioden fra ..... til ..... (7).

Jeg forpligter mig til straks at informere ..... , hvis denne erklærings gyldighed ophører.

Jeg forpligter mig til på toldmyndighedernes forlangende at fremlægge yderligere dokumentation til støtte for denne erklæring.

..... (8)

..... (9)

..... (10)

(1) Beskrivelse.

(2) Varebeskrivelse som angivet på fakturaen, f.eks. modelnummer.

(3) Navnet på den virksomhed, som varerne leveres til.

(4) Fællesskabet, Tyrkiet eller et land, en landegruppe eller et territorium, jf. artikel 44, litra a).

(5) Land, landegruppe eller territorium, jf. artikel 44, litra a).

(6) Udfyldes og overstreges om nødvendigt.

(7) Angiv datoerne (højst en periode på 12 måneder).

(8) Angivelse af sted og dato.

(9) Navn og stilling og virksomhedens navn og adresse.

(10) Underskrift.

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 22. september 2006

om effektiviteten af solbeskyttelsesmidler og om angivelser i forbindelse hermed

(meddelt under nummer K(2006) 4089)

(EØS-relevant tekst)

(2006/647/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 211, andet led, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Solbeskyttelsesmidler er kosmetiske midler som defineret i artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler ⁽¹⁾.

(2) I henhold til artikel 2, stk. 1, i direktiv 76/768/EØF må kosmetiske midler, der bringes i handelen inden for Fællesskabet, ikke kunne være til skade for menneskets sundhed, når de anvendes under normale betingelser eller under betingelser som med rimelighed kan forudses, under hensyntagen til navnlig produktets præsentationsmåde, mærkning og eventuelle anvisninger vedrørende dets anvendelse.

(3) I henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 76/768/EØF skal medlemsstaterne træffe alle hensigtsmæssige foranstaltninger for, at der på etiketter og salgspakninger samt i forbindelse med reklamer for kosmetiske midler ikke anvendes tekster, betegnelser, mærker, afbildninger eller andre figurer eller symboler, der tillægger disse midler egenskaber, som de ikke besidder.

(4) I henhold til artikel 7a i direktiv 76/768/EØF skal fabrikanten, hans befuldmægtigede, den person, på hvis bestilling et kosmetisk middel fremstilles, eller den ansvarlige for markedsføringen i Fællesskabet af indførte kosmetiske midler desuden sikre, at de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater har nem adgang til oplysninger om beviserne for den påståede virkning af det kosmetiske middel, når arten af virkningen eller midlet begrunder det.

(5) For at bidrage til et højt niveau for beskyttelse af sundheden bør der udformes retningslinjer for betydningen af

de krav, der er fastsat i artikel 6, stk. 3, i direktiv 76/768/EØF, for angivelser i forbindelse med solbeskyttelsesmidlers effektivitet.

(6) Selv om industrien allerede har gjort en indsats i denne henseende, bør der opstilles eksempler på angivelser, som ikke bør anvendes om solbeskyttelsesmidler, forsigtighedsregler, der bør iagttages, og brugsanvisninger, som bør anbefales for nogle af de egenskaber, der angives.

(7) Det er endvidere hensigtsmæssigt at tage stilling til en række andre aspekter vedrørende angivelser i forbindelse med solbeskyttelsesmidler og disses effektivitet, nærmere bestemt minimumseffektiviteten af et solbeskyttelsesmiddel, hvis det skal kunne sikre et højt niveau for beskyttelse af folkesundheden, og hvordan mærkningen af solbeskyttelsesmidler kan gøres så enkel og forståelig, at den for forbrugerne tjener som vejledning ved valg af det bedst egnede middel.

(8) Solens stråler består bl.a. af (kortbølgede) ultraviolette B-stråler (»UVB-stråling«) og af (langbølgede) ultraviolette A-stråler (»UVA-stråling«). Forbrænding af huden (»solskoldning«) og den deraf følgende rødmen (erytema) skyldes hovedsagelig UVB-stråling. Selv om UVB-stråling er den væsentligste risikofaktor i forbindelse med kræft, kan der ikke ses bort fra den risiko, som UVA-strålingen indebærer. Desuden bidrager UVA-stråling til, at huden ældes hurtigere. Forskningsresultater viser også, at overdreven udsættelse for UVB- og UVA-stråling har konsekvenser for kroppens immunsystem.

(9) Solbeskyttelsesmidler kan effektivt forebygge solskoldning. Forskningsresultater synes også at vise, at solbeskyttelsesmidler kan forebygge for tidlig ældning af huden, og at de kan beskytte mod lysinduceret immunsuppression. Epidemiologiske undersøgelser viser, at anvendelsen af solbeskyttelsesmidler kan forebygge nogle typer hudkræft.

(10) For at have disse forebyggende egenskaber må solbeskyttelsesmidler beskytte mod både UVB- og UVA-stråling. Selv om solbeskyttelsesfaktoren kun betegner beskyttelsen mod den stråling, som forårsager erytema (hovedsagelig UVB-stråling), bør solbeskyttelsesmidler give både UVB- og UVA-beskyttelse.

⁽¹⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 169. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2006/65/EF (EUT L 198 af 20.7.2006, s. 11).

- (11) Selv solbeskyttelsesmidler, som er meget effektive, og som beskytter mod både UVB- og UVA-stråling, kan ikke garantere fuld beskyttelse mod de sundhedsrisici, som ultraviolet (UV) stråling indebærer. Ingen solbeskyttelsesmidler kan bremse al UV-stråling. Desuden findes der til dato ikke entydig videnskabelig dokumentation for, at anvendelsen af solbeskyttelsesmidler forhindrer melanomer. Solbeskyttelsesmidler bør derfor ikke angive, at de giver total beskyttelse mod risikoen ved overdreven udsættelse for UV-stråling, og de bør ikke give dette indtryk.
- (12) Dette gælder særlig spædbørns og småbørns udsættelse for sol. Da udsættelse for sol i barndommen i høj grad kan bidrage til udvikling af hudkræft senere i livet, bør solbeskyttelsesmidler ikke give det indtryk, at de giver spædbørn og småbørn tilstrækkelig beskyttelse.
- (13) Fejlagte opfattelser af solbeskyttelsesmidlers egenskaber forebygges bedst gennem passende advarsler.
- (14) På grundlag af en lang række undersøgelser har Det Internationale Kræftforskningscenter under WHO understreget betydningen af sammenhængen mellem en korrekt anvendelse af solbeskyttelsesmidlet og effektiviteten af den solbeskyttelsesfaktor, der er angivet. Særlig vigtigt er det at gentage behandlingen med solbeskyttelsesmiddel ofte. For at nå det beskyttelsesniveau, som angives ved solbeskyttelsesfaktoren, skal solbeskyttelsesmidler desuden påføres i mængder svarende til dem, som anvendes i forbindelse med testningen, dvs. 2 mg/cm², hvilket svarer til 6 teskefulde solcreme (ca. 36 gram) for en voksen af gennemsnitsstørrelse. Dette er mere end det, forbrugerne normalt anvender. Hvis der anvendes en mindre mængde solbeskyttelsesmiddel, begrænses beskyttelsen uforholdsmæssigt. Hvis der f.eks. kun anvendes halvt så meget solbeskyttelsesmiddel, kan beskyttelsen blive reduceret med op til to tredjedele.
- (15) Solbeskyttelsesmidler bør være tilstrækkelig effektive mod UVB- og UVA-stråling for at sikre et højt niveau for beskyttelsen af folkesundheden. Med henblik herpå bør et solbeskyttelsesmiddel give en minimumsbeskyttelse mod UVB- og UVA-stråling. En højere solbeskyttelsesfaktor (dvs. hovedsagelig UVB-beskyttelse) bør også medføre en bedre UVA-beskyttelse. Beskyttelsen mod UVA- og UVB-stråling bør derfor hænge sammen. Forskningsresultater viser, at visse biologiske skader på huden kan forebygges og begrænses, hvis den solbeskyttelsesfaktor, der måles ved en test baseret på vedvarende pigmentering (som hovedsagelig vedrører UVA-stråling), er mindst en tredjedel af den faktor, der måles ved testningen af solbeskyttelsesfaktoren (som hovedsagelig vedrører UVB-stråling). For at sikre en bred beskyttelse anbefaler dermatologer desuden en kritisk bølgelængde på mindst 370 nm.
- (16) For at sikre, at den anbefalede minimumsbeskyttelse mod UVB-stråling kan reproduceres og er sammenlignelig, bør »International Sun Protection Factor Test Method (2006)« (international metode for test af solbeskyttelsesfaktoren) i den udformning, der i 2006 er blevet ajourført af den europæiske, japanske, amerikanske og sydafrikanske industri, anvendes. Til vurdering af minimumsbeskyttelsen mod UVA-stråling bør »persistent-pigment darkening method« (metode baseret på vedvarende pigmentering) som anvendt af den japanske industri og ændret af de franske sundhedsmyndigheder (*Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé — Afssaps*) samt den kritiske bølgelængdetest anvendes. Disse testmetoder er blevet forelagt Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) med henblik på udarbejdelse af europæiske standarder på dette område ⁽¹⁾.
- (17) Disse testmetoder bør anvendes som referencemetoder, men in vitro-testmetoder, der giver tilsvarende resultater, bør foretrækkes, da in vivo-metoder er etisk problematiske. Industrien bør bestræbe sig yderligere på at udvikle in vitro-testmetoder i forbindelse med beskyttelse mod både UVB- og UVA-stråling.
- (18) Angivelser vedrørende solbeskyttelsesmidlers effektivitet bør være enkle og relevante og være baseret på identiske kriterier, så forbrugerne får hjælp til at sammenligne midlerne og vælge det rette middel ved en given udsættelse og hudtype.
- (19) Der er særlig behov for en ensartet angivelse vedrørende UVA-beskyttelse for at lette forbrugernes valg af et middel, der beskytter mod både UVB- og UVA-stråling.
- (20) Mange forskellige tal på etiketterne til angivelse af solbeskyttelsesfaktoren bidrager ikke til det mål, at angivelser skal være enkle og relevante. Beskyttelsen stiger kun ubetydeligt fra det ene tal til det næste, særlig når der er tale om høje tal. Forbedringen af beskyttelsen er desuden kun lineær, når der er tale om solskoldning, det vil sige et middel med solbeskyttelsesfaktor 30 beskytter dobbelt så godt mod solskoldning som et middel med en solbeskyttelsesfaktor på 15. Et middel med solbeskyttelsesfaktor 15 bremser imidlertid 93 % af UVB-strålingen, mens et middel med solbeskyttelsesfaktor 30 bremser 97 % af UVB-strålingen. Endelig øger solbeskyttelsesfaktorer på over 50 ikke beskyttelsen mod UV-stråling væsentligt. Udvalget af forskellige kategorier af solbeskyttelsesfaktorer kan derfor begrænses, uden at forbrugeren får færre valgmuligheder mellem forskellige styrker.

⁽¹⁾ Standardiseringsmandat forelagt CEN vedrørende metoder til testning af effektiviteten af solbeskyttelsesmidler, mandat M/389 af 12. juli 2006.

- (21) En mærkning med en af fire kategorier (»lav«, »mellem«, »høj« og »meget høj«) indebærer en enklere og mere relevant angivelse af solbeskyttelsesmidlernes effektivitet end en række forskellige numre. Kategorien bør derfor angives mindst lige så tydeligt som solbeskyttelsesfaktoren.
- (22) Forbrugerne bør oplyses om risikoen ved overdreven udsættelse for sol. Forbrugerne har desuden brug for vejledende retningslinjer for, hvor effektivt et solbeskyttelsesmiddel de bør vælge under hensyn til graden af udsættelse for sol og hudtypen,

- c) »UVB-stråling«: solstråling i spektret 290-320 nm
- d) »UVA-stråling«: solstråling i spektret 320-400 nm
- e) »kritisk bølgelængde«: den bølgelængde, for hvilken det integrerede areal under absorptions(spektrums)kurven begyndende ved 290 nm svarer til 90 % af det integrerede areal mellem 290 og 400 nm
- f) »erythematos minimumsdosis«: mængden af erythema-effektiv energi
- g) »solbeskyttelsesfaktor«: erythematos minimumsdosis på hud beskyttet af et solbeskyttelsesmiddel i forhold til erythematos minimumsdosis på samme ubeskyttede hud

HENSTILLER:

AFDELING 1

EMNE OG DEFINITIONER

1) Denne henstilling indeholder retningslinjer for følgende:

- a) Afdeling 2 vedrører anvendelsen af artikel 6, stk. 3, i direktiv 76/768/EØF for så vidt angår visse egenskaber hos solbeskyttelsesmidler og angivelserne i forbindelse med deres effektivitet
- b) Afdeling 3, 4 og 5 vedrører solbeskyttelsesmidlers minimumseffektivitet med henblik på at sikre et højt beskyttelsesniveau mod UVB- og UVA-stråling samt den enkle og forståelige mærkning af solbeskyttelsesmidler med henblik på at lette forbrugernes valg af det rette middel

2) I denne henstilling forstås ved:

- a) »solbeskyttelsesmiddel«: ethvert præparat (f.eks. creme, olie, gel, spray), der er bestemt til at komme i kontakt med menneskers hud udelukkende eller hovedsagelig med henblik på at beskytte den mod UV-stråling ved at absorbere, sprede eller reflektere stråling
- b) »angivelse«: enhver oplysning om et solbeskyttelsesmidlets egenskaber i form af tekst, betegnelser, varemærker, afbildninger eller andre figurer eller symboler på etiketter og salgspakninger samt i forbindelse med reklamer for solbeskyttelsesmidler

- h) »UVA-beskyttelsesfaktor«: den UVA-minimumsdosis, der er nødvendig for at fremkalde en vedvarende pigmentering på hud, der er beskyttet af et solbeskyttelsesmiddel, i forhold til den UVA-minimumsdosis, der er nødvendig for at fremkalde en minimal pigmentering på samme ubeskyttede hud.

AFDELING 2

UVA/UVB-BESKYTTELSE, ANGIVELSER, FORSIGTIGHEDS-REGLER VED BRUG, BRUGSANVISNINGER

- 3) De egenskaber og angivelser, der henvises til i nr. 4 til 8 bør tages i betragtning med henblik på anvendelsen af artikel 6, stk. 3, i direktiv 76/768/EØF.
- 4) Solbeskyttelsesmidler bør beskytte mod både UVB- og UVA-stråling.
- 5) Der bør ikke anvendes angivelser, som giver formodning om følgende egenskaber:
- a) 100 % beskyttelse mod UV-stråling (f.eks. »solblok«, »solblokker« eller »fuldstændig beskyttelse«)
- b) intet behov for under nogen omstændigheder at påføre midlet igen (f.eks. »beskytter hele dagen«).

6) Der bør på solbeskyttelsesmidler være anført advarsler om, at de ikke giver 100 % beskyttelse, og anvisninger på, hvilke forsigtighedsregler der skal iagttages ud over anvendelsen af sådanne midler. Sådanne advarsler kan f.eks. være:

a) »Ophold dig ikke for længe i solen, selv om du bruger et solbeskyttelsesmiddel«

b) »Udsæt ikke spædbørn og småbørn for direkte sol«

c) »For meget sol udgør en alvorlig risiko for sundheden «.

7) Der bør på solbeskyttelsesmidler være anført brugsanvisninger, som sikrer, at den angivne virkning af solbeskyttelsesmidlet opnås. Sådanne anvisninger kan være:

a) »Påfør solbeskyttelsesmidlet, før du går ud i solen«

b) »Påfør midlet hyppigt, så du hele tiden er beskyttet, særlig når du har svedt, været i vandet eller tørret dig«.

8) Solbeskyttelsesmidler bør være forsynet med brugsanvisning for at sikre, at der anvendes en tilstrækkelig mængde af midlet på huden således at den angivne virkning opnås. Dette kan f.eks. ske ved at angive den nødvendige mængde ved hjælp af et piktogram, et billede eller en måleanordning. Solbeskyttelsesmidler bør være forsynet med en angivelse af risikoen ved at anvende en for lille mængde af midlet, f.eks. »Advarsel: Anvender du for lidt solbeskyttelsesmiddel, forringes beskyttelsen væsentligt«.

AFDELING 3

MINIMUMSEFFEKTIVITET

9) Solbeskyttelsesmidler bør give en minimumsbeskyttelse mod UVB- og UVA-stråling. Beskyttelsesgraden bør måles ved hjælp af standardiserede testmetoder, hvis resultater kan reproducere, og hvor der tages hensyn til den forringelse af midlet, der sker ved lysets påvirkning. In vitro-testmetoder bør foretrækkes.

10) Solbeskyttelsesmidler bør give følgende minimumsbeskyttelse:

a) en UVB-beskyttelse svarende til solbeskyttelsesfaktor 6 under anvendelse af »*International Sun Protection Factor Test Method (2006)*« eller tilsvarende beskyttelse fastslået ved en in vitro-metode

b) en UVA-beskyttelse svarende til en UVA-beskyttelsesfaktor på en tredjedel af solbeskyttelsesfaktoren under anvendelse af »persistent pigment darkening method« som ændret af de franske sundhedsmyndigheder »*Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé — Afssaps*« eller en tilsvarende beskyttelse fastslået ved en in vitro-metode

c) en kritisk bølgelængde på 370 nm som fastslået under anvendelse af den kritiske bølgelængdetest.

AFDELING 4

ENKLE OG RELEVANTE ANGIVELSER AF EFFEKTIVITETEN

11) Angivelser af solbeskyttelsesmidlers effektivitet bør være enkle, entydige og relevante og baseret på standardiserede, reproducerbare kriterier.

12) UVB- og UVA-beskyttelse bør kun angives, hvis beskyttelsen er lig med eller overstiger de niveauer, der er fastsat i nr. 10.

13) Solbeskyttelsesmidlers virkning bør angives på etiketten med henvisning til kategorier som f.eks. »lav«, »mellem«, »høj« og »meget høj«. Hver kategori bør svare til en standardiseret grad af beskyttelse mod UVB- og UVA-stråling.

14) Der bør anvendes et begrænset antal tal på etiketterne til angivelse af solbeskyttelsesfaktorerne, så sammenligningen mellem forskellige midler bliver lettere, uden at forbrugeren får et mindre udvalg. I nedenstående skema er angivet de anbefalede solbeskyttelsesfaktorer for hver kategori og den dertil hørende mærkning:

Den på etiketten anførte kategori	Den på etiketten anførte solbeskyttelsesfaktor	Målt solbeskyttelsesfaktor (målt i overensstemmelse med de anbefalede principper i nr. 10, litra a))	Anbefalet UVA-minimumsbeskyttelsesfaktor (målt i overensstemmelse med de anbefalede principper i nr. 10, litra b))	Anbefalet kritisk minimumsbølgelængde (målt i overensstemmelse med de anbefalede principper i nr. 10, litra c))
»Lav beskyttelse«	»6«	6-9,9	1/3 af den mærkede solbeskyttelsesfaktor	370 nm
	»10«	10-14,9		
»Mellem beskyttelse«	»15«	15-19,9		
	»20«	20-24,9		
	»25«	25-29,9		
»Høj beskyttelse«	»30«	30-49,9		
	»50«	50-59,9		
»Meget høj beskyttelse«	»50 +«	60 ≤		

- 15) Den kategori, som solbeskyttelsesmidlerne tilhører, bør være mindst lige så fremtrædende på etiketten som solbeskyttelsesfaktoren.

AFDELING 5

FORBRUGERINFORMATION

- 16) Forbrugerne bør oplyses om risikoen ved at udsætte sig for meget for UV-stråling og om, hvilken kategori solbeskyttelsesmiddel der kræves ved en bestemt grad af udsættelse for sol og for en bestemt hudtype. Dette kan f.eks. gøres ved information på nationale websteder eller gennem brochurer eller pressemeddelelser.

AFDELING 6

ADRESSATER

- 17) Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. september 2006.

På Kommissionens vegne
Günter VERHEUGEN
Næstformand